

CORNELL UNIVERSITY LIBRARY
3 1924 097 286 383

[...]imeaux, Directeur des Postes et de la Cochinchine

Hommages respectueux de l'auteur.

Paulus Cua

DEUXIÈME ÉDITION

CÂU HÁT GÓP

RECUEIL DE CHANSONS POPULAIRES

PAR

HUỲNH-TỊNH PAULUS CỦA

Chevalier de la Légion d'Honneur, Officier d'Académie

ĐỐC-PHỦ-SỨ

SAIGON

IMPRIMERIE COMMERCIALE MÉNARD & LEGROS

1901

CÂU HÁT ANNAM

Trải xem ca vịnh xưa sau, tự nhiên cảm phát biết bao nhiêu tình. Lạ chi nữ tú nam thanh, nhiều lời ong bướm dỗ dành trăng hoa. Trọng vì đạo chúa nghĩa cha, những điều than vãn cũng là tự nhiên. Chữ rằng phong nguyệt vô biên, vợ chồng tơ tóc nhơn duyên thâm trầm. Quấc phong xưa có mười lăm, lục điều mới góp mười trăm câu ngoài. Kính thanh Vị trược rẽ hai, nôi điều vẽ rán, mựa nài khen chê.

1 Dạo chơi quán Sở lầu Tề, hữu duyên thiên lý ngộ ai dè gặp em.
2 Đôi ta như lửa mới nhen, như trăng mới mọc như đèn mới khêu.
3 Chuông già đồng điếu chuông kêu, anh già lời nói em xiêu tâm lòng.
4 Trai khôn tìm vợ chợ đông, gái khôn tìm chồng giữa đám ba quân.
5 Tay bưng dĩa muối chấm gừng, gừng cay muối mặn xin đừng bỏ nhau.
6 Chim quyên ăn trái ổi tàu, thương nhau bất luận khó giàu làm chi.
7 Chữ rằng : chi tử vu qui, làm thân con gái phải đi theo chồng.
8 Rau răm đất cứng khó trồng, dầu thương cho lắm cũng chồng người ta.
9 Một mình lo bảy lo ba, lo cau trổ muộn lo già hết duyên.
10 Chẳng về thiếp ở sao yên, chẳng thả ta trảy một thuyền cùng nhau.
11 Nào khi anh ốm anh đau, tay bưng chén thuốc vả dầu cho anh.
12 Bây giờ anh mạnh anh lành, anh tham chốn khác anh đành bỏ em.
13 Vai mang bầu rượu chiếc nem, mảng say quên hết lời em dặn dò.
14 Thương trò may áo cho trò, thiếu đinh thiếu vạt thiếu hò thiếu bâu.
15 Chẳng thương thời nói thuở đầu, làm chi lăng líu nửa chầu lại thôi.
16 Nước còn quên cát làm doi, phương chi ta chẳng tài bồi lấy nhau.
17 Lu ly nửa nước nửa dầu, nửa thương cha mẹ nửa sầu căn dươn.
18 Ra về thấy kiềng thêm thương, nhành mai ủ dột vách tường nhện giăng.
19 Ngồi buồn vọc nước giỡn trăng, nước xao trăng lặn biết rằng cùng ai.
20 Lưỡi mềm sắc tợ gươm mài, đã phân khi huyết lại hoài con thơ.
21 Nào khi gánh nặng anh chờ, qua truông anh đợi bây giờ nghe ai.
22 Qua truông anh đạp lấy gai, anh ngồi anh lể nào ai mượn chờ.
23 Thiếp than thân thiếp còn thơ, lấy chồng xa xứ bơ vơ một mình.
24 Bây giờ năn nỉ ai binh, lá lay vì bởi tại mình thuở xưa.
25 Cơ hàn ngày nắng đêm mưa, người thương thương trả người đưa đưa người.
26 Gẫm trong thế sự nực cười, một con cá lội nhiều người buông câu.
27 Bởi thương nên chác lấy sầu, không nhưng ai dám đá đầu móng tay.
28 Chiều chiều én liệng diều bay, bâng khuâng nhớ bạn bạn rày nhớ ai.
29 Chiều chiều lại chớ chiều chiều, nhớ người áo trắng khăn điều vắt vai.
30 Trách ai ăn siểm bỏ tai, làm cho thiếp chịu trần ai một mình.
31 Đèo ngang san thủy hữu tình, con chim kia lót ổ, con cá nọ mang kình, xinh đã nên xinh.

32 Lộ bất hành bất đáo, chung bất đả bất minh, sương sa lụy nhỏ dầm
minh, đến nay mới biết sự tình đục trong.
33 Thương chồng phải lụy cùng chồng, đắng cay phải chịu mặn nồng
phải theo.
34 Lên non thiếp cũng lên theo, tay vịn chơn trèo hái trái nuôi nhau.
35 Biểu về nhắn với ông câu, cá ăn thì giựt để lâu mất mồi.
36 Vì dầu tình bậu muốn thôi, bậu gieo tiếng dữ cho rồi bậu ra.
37 Lăng xăng trèn nguyệt dưới hoa, nhiều nơi cho rạng không nhà gởi thân.
38 Đó vàng đây cũng kim ngân, đó đặng mười phần đây chín có dư.
39 Khuyên chàng đọc sách ngâm thơ, dầu hao thiếp chịu đèn lờ thiếp khêu.
40 Vẳng nghe con chim vịt kêu chiều, bưng khuâng nhớ bạn chín chìu
ruột đau.
41 Anh ngồi bực lở anh câu, khen ai khéo mách cá sấu không ăn.
42 Bắt tay giao mặt dặn rằng: đó đây xin nhớ đạo hằng thuở xưa.
43 Ngó lên trăng tỏ sao thưa, từ nan tại bậu qua chưa tiếng gì.
44 Khúc sông chật hẹp khôn tùy, lo cho thân bậu sá gì thân qua.
45 Phận bèo bao quản nước sa, linh đinh đâu nữa cũng là linh đinh.
46 Nhớ lời nguyện ước ba sinh, xa xuôi ai có thấu tình chăng ai.
47 Sao hôm chờ đợi sao mai, trách lòng sao vượt thương ai băng chừng.
48 Ngó lên mây bạc chín tầng, thấy bầy chim lạ nửa mừng nửa lo.
49 Khuyên chàng học lấy chữ nho, chín trăng em đợi mười thu em chờ.
50 Ngồi buồn tơ tưởng tưởng tơ, chiêm bao thấy bậu dậy rờ chiếu không.
51 Khát nước cầm gáo mà trông, anh về viếng mẹ biệt mông xa chừng.
52 Bước đi ba bước lại ngừng, tuổi em còn bé xin đừng nguyệt hoa.
53 Chẳng lo thân bậu với qua, lo chút mẹ già đầu bạc tuổi cao.
54 Ghe lui thì bạn nhổ sào, anh còn bịn rịn nước nào anh lui.
55 Nước ngược anh bỏ sào xuôi, khúc sông quạnh vắng có người sầu riêng.
56 Đêm khuya anh khảy cái tam huyền, huyền kêu mấy bực dạ phiền
bấy nhiêu.
57 Nâng niu cho đáng nâng niu, cho đáng sức chìu kẻo uổng công danh.
58 Bao giờ cho sóng bỏ gành, cù lao bỏ biển thì anh bỏ nàng.
59 Thiếp là dòng dõi con quan, thiếp chưa tầng chịu cơ hàn nắng mưa.
60 Tới đây dây vắn gàu thưa, hỏi người cô cựu giếng xưa ai đào.
61 Cây lê cây lựu cây đào, ba cây anh cũng muốn rào cả ba.
62 Canh một thơ thẩn vào ra, chờ trăng trăng lặn chờ hoa hoa tàn.
63 Canh hai thắp ngọn đèn loan, chờ người quân tử thở than vài lời.
64 Canh ba đương nói đương cười, còn hai canh nữa một người một phương.
65 Canh tư cất bút thề nguyền, khứ lai miệng bạch cho tuyền thỉ chung.
66 Canh năm cờ phất trống rung, anh gá tiếng cùng bậu chớ nghe ai.
67 Vội chi liễu ép hoa nài, còn thân còn một đền bồi có khi.
68 Phú quí đa nhơn hội, bần cùng thân thích ly, bởi anh nghèo nên
chịu chữ ngu si, phải chi anh có của hiếm gì nơi thương.

69 Chỉ điều ai khéo vân vương, một người một xứ mà thương nhau đời.
70 Cậy ngươi giả sứ trao lời, đôi đứa ta sum hiệp, ơn người ta tạ ơn.
71 Chổi tiên quét sạch sàn đơn, dầu cho chín giận mười hờn cũng khuây.
72 Nên rừng há dễ một cây, muôn cho có đó cùng đây sum vầy.
73 Trăng lu vì bởi đám mây, đôi ta cách trở vì dây tơ hồng.
74 Trách trời sao vội mưa dông, trách em sao vội lấy chồng bỏ anh.
75 Trách lòng quân tử bia danh, chơi hoa rồi lại bẻ nhành bán rao.
76 Trách ông tơ cùng bà nguyệt lão, xe dây vào lại đào dây ra.
77 Muôn lên non tìm con chim lạ, chôn thị thiềng chim chạ thiêu chi.
78 Mang bầu chịu tiêng thị phi, bầu không có rượu ly bì những say.
79 Chẳng tham bồ lúa anh đầy, tham ba hàng chữ cho tày thê gian.
80 Chim khôn kêu tiêng rảnh rang, người khôn nói tiêng dịu dàng dễ nghe.
81 Chim khôn tránh bẫy tránh dò, người khôn tránh kẻ hồ đồ mới khôn.
82 Bậu không sao thê gian đồn, bản treo giữa chợ bậu còn kêu oan.
83 Dầu hèn cũng ngựa nhà quan, kiểu khẩu rách nát hưởng nhan hãy còn.
84 Nước chảy cho đá lăn tròn, giận thì nói vậy bụng còn thương em.
85 Lỗi căn duyên như đờn lỗi nhịp, biêt bao giờ cho hiệp phụng loan.
86 Cầm cân mà đi mua vàng, gặp em giữa đàng biêt liệu làm sao.
87 Có chà cá mới ở ao, có em anh mới ra vào chôn ni.
88 Tam tùng sách hãy còn ghi, bé nương cha mẹ lớn thì theo anh.
89 Đem em mà bỏ dưới gành, kéo neo mà chạy sao đành chú lái ôi!
90 Dao vàng cắt ruột máu rơi, ruột đau chưa mấy bằng lời em than,
91 Trách lòng cha mẹ vụng toan, bông búp chẳng bán để tàn ai mua.
92 Phụng đua sẻ sẻ cũng đua, chim kêu trước ngỏ sau chùa, kiềm nơi
thiếng thị, quê mùa thiêu chi.
93 Chẳng chùi để vậy lu li, chùi ra tỏ rạng thua gì thủy tinh.
94 Nghiêng vai giã bạn tách mình, rưng rưng nước mắt, chung tình chia hai.
95 Mặc tình ai dể ép ai, muôn ăn trứng nhạn hang mai phải lòn.
96 Hang mai anh cũng muôn lòn, sợ e trứng nhạn hãy còn vỏ không.
97 Trách lòng hơ hững bấy lòng, lửa hương chóc để lạnh lùng bấy lâu.
98 Ra về lụy ứa thâm bâu, nỗi thương chưa dứt nỗi sầu lại vương.
99 Ví dầu tình chẳng yêu đang, xin đưa thiệp xuông đò ngang thiệp về.
100 Bậu với qua như thủy hồi đông hải, nguyệt lặn tây cù bất dĩ kiên lai.
101 Bậu với qua như khỉ ngồi trên bãi, chuột gặm tay củi kiên cắn lỗ tai.
102 Kể từ bạn với trước mai, xuân qua hè lại đã vài ba năm.
103 Cóc kêu dưới vũng tre ngâm, thôi thôi nó đã âm thầm với nhau.
104 Chê sông mà uông nước bàu, chê đây lấy đó có giàu hơn ai.
105 Nằm bên tủ thuốc than dài, anh đau bịnh nặng biêt bài thuốc chi.
106 Rèn lòng vàng đá tri tri, dầu ai thay bạc đổi chỉ mặc ai.
107 Trăm năm ai chớ bỏ ai, chỉ thêu nên phụng sắt mài nên kim.
108 Tay cầm cái kéo cây kim, vai mang dượng lụa đi tìm thợ may.
109 Bôn mùa hoa cúc nở xây, để cho trời định duyên nầy về đâu.

110 Niềm tây những mảng lo âu, vẳng nghe trống điểm trên lầu trở canh.
111 Giả đò mua khế bán chanh, giả đi đòi nợ thăm anh kẻo buồn.
112 Đại vi đài vi các, tiểu vi đông vi lương, anh chẳng tham rộng ruộng lớn vườn, tham vì nhơn ngãi, cang thường mà thôi.
113 Trắng da vì bởi phận giồi, đen da vì bởi em ngồi chợ trưa.
114 Trắng da là đĩ anh ôi! đen da thật vợ ở đời với anh.
115 Trăm năm thành lờ anh bồi thành, giàu nghiêng anh sửa giàu bôn hành tại em.
116 Có trăng nên mới phụ đèn, đặng nơi sang trượng phụ phản nghĩa xưa.
117 Còn duyên kẻ đón người đưa, hết duyên đi sớm về trưa một mình.
118 Bao giờ cho mỏ xa đình, hạc xa hương án chung tình mới xa.
119 Bậu nói với qua bậu không lang chạ, qua bắt đặng bậu rồi, đành dạ bậu chưa.
120 Chanh chua thì khế cũng chua, chanh bán có mùa khế bán tư niên.
121 No nao gặp chôn sĩ hiền, vầy duyên kết bạn kẻo phiền mày châu.
122 Đi đâu bỏ quạt loan châu, bỏ thương bỏ nhớ bỏ sầu cho em.
123 Ở đời chi tốt bằng sen, quan yêu dân chuộng rã bèn cũng hư.
124 Ngó lên đàng tóc em rẽ tư, tại bụng em từ chẳng phải tại anh.
125 Thân em như thể trái chanh, lác lẻo trên nhành nhiều kẻ ước mơ.
126 Anh ngồi thuyền ngự cao cờ, xin anh đoái thiếp đặng nhờ tấm thân.
127 Thân em như lọn nhang trần, mẹ cha chẳng có muôn phần cậy anh.
128 Ví dầu chỉ thoảng tơ mành, khéo câu thì đặng cá kình biển đông.
129 Ngó ra ngoài biển minh mông, thấy chiếc thuyền rồng cắt mái chèo đua.
130 Hãy cho bến chí câu cua, dầu ai câu trạnh câu rùa mặc ai.
131 Riêng than đất rộng trời dài, thà cho ai phụ phụ ai bao đành.
132 Lương duơn do túc đề, giai ngẫu tự thiên thành, vì con trăng kia chỉ rồi tơ mành, chẳng nên chồng vợ, cũng thành đệ huynh.
133 Nhựt nguyệt tuy minh, nan chiếu phúc bồn chi hạ, đâu biết em còn một dạ như xưa.
134 Bậu có chồng chưa bậu thưa cho thiệt, kẻo để anh lắm tội nghiệp ở em.
135 Bậu với qua duyên đà thậm bén, biết cha mẹ nàng chọn kén nơi nao.
136 Cam sành dã dượi bờ ao, tưởng không anh hái có rào thì thôi.
137 Cam sành chê đắng chê hôi, hồng rim chê lạt cháo bồi khen ngon.
138 Cục đá lăn nghiêng lăn ngửa, khen ai khéo sửa cục đá lăn tròn, giận thì anh nói vậy, dạ còn thương nhau.
139 Ra về trăng đã đứng đầu, vẳng nghe chó sủa, trên lầu điểm ba.
140 Mười phần thương mẹ ở nhà, chín phần thương bậu còn là ngây thơ.
141 Cùng nhau kết tóc xe tơ, trăm năm thiếp cũng đợi chờ mà thôi.
142 Ô hô bình tích bể rồi, chén chung lỡ bộ bậu ngồi sao yên.
143 Cu cu mà đỗ cửa quyền, lấy chồng chưa mãn ba niên lại về.
144 Anh ngồi trước mũi ghe lê, chớ chi em đặng ngồi kề một bên.

145 Anh mong chuôt ná lau tên, nhạn dậu chẳng bến công uổng danh hư.
146 Chẳng chào thì bỉ trượng phu, chào thì gây oán gây thù cho em.
147 Đàng trượng phu đừng thù mới đáng, đàng anh hùng đừng oán mới nên.
148 Xa xuôi chẳng đặng cần quờn, dể dây với đó giận hờn chi nhau.
149 Thôi thôi quẩn tía xuông màu, dây lưng mua chịu khoe giàu với ai.
150 Bậu buôn bán nuôi ai, bậu dầm sương phản mại, bậu buôn bán nuôi mẹ già, nào nại tấc công.
151 Châu sa nước mắt ròng ròng, thâu thiên thâu địa, thâu lòng em chăng.
152 Ra đi anh có dặn rằng: nơi hơn em lậy nơi bằng dợ anh.
153 Tay phân tay bao nỡ, ruột cắt ruột bao đành lời thề nước biếc non xanh, anh ở sao cho trọn đạo quân thần, thì em mới dám trao thân gởi mình.
154 Ví dầu tình chẳng đoái tình, nhành trâm kia gãy thì bình nọ rơi.
155 Cô hương chàng đã phản hồi, em về thành nội ngùi ngùi nhớ thương.
156 Thương hỡi thương, gươm trường anh chẳng sợ, nhọn như giáo ba ngù, căn nợ phải theo.
157 Anh ngồi phần thủ trông treo, miệng kêu ghe ghé chơn trèo xuông thang
158 Trách ai vội tháo suôi vàng, ngãi nhơn trôi hết thiệp chàng xa nhau
159 Lu ly nửa nước nửa dầu, nửa lo phận bạc nửa sầu duyên đơn.
160 Ham chơi bỗng đứt dây đờn, anh thất ngòn một tiếng con bạn hờn trăm năm.
161 Đã nguyền hai chữ đồng tâm, càng dày nghĩa cũ càng thâm ân tình.
162 Chuối cậy mình chuối đồng trinh, chuối ở một mình sao chuối có con.
163 Ngó lên mây trắng trăng tròn, qua đây bậu đó bậu còn khen chê.
164 Ba phen lên ngựa mà về, cầm cương kéo lại xin đề câu thơ.
165 Câu thơ có bốn câu thơ, câu đợi câu chờ câu nhớ câu thương.
166 Tới đây bợ ngợ giữa đường, muôn phần nhơn ngãi ngỡ ngàng khó phân.
167 Thương cha thương mẹ có phân, thương em chín lượng mười phần có dư.
168 Còn duyên nón cụ quai tơ, hết duyên nón xoáy quai dừa cũng xong.
169 Còn duyên đóng cửa kén chồng, hết duyên bán quán ngồi trông bộ hành.
170 Chẳng qua duyên nợ trời sanh, tham vì nhơn nghĩa lợi danh chẳng màng.
171 Sáng trăng trải chiếu hai hàng, cho anh đọc sách cho nàng quây tơ.
172 Quây tơ thì giữ mối tơ, dầu năm bảy mối cũng chờ mối yên.
173 Bậu thầy qua điếc lác có một hai chút lác bậu phiền, một vẩy một tiền nhằm lác mười quan.
174 Thủ-thiêm Thủ-đức, Bên-lức Thủ-đoàn, anh phải lòng nàng tại thủ Chiên-sai.
175 Trời sinh cây cứng lá dai, gió day mặc gió chiu ai không chiu.
176 Nhứt ngôn thuyết quá tứ mã nan truy, rắn đi còn dấm rồng nằm thấy dạng, em nỡ bụng nào đành đoạn bỏ anh.

177 Văn kỳ thinh bất kiến kỳ hình, mặt chưa thấy mặt mà tình đã thương.
178 Giã chàng cho thiếp hồi hương, kẻo cha mẹ thiếp trăm đường ai bi.
179 Chim bay về núi ăn chi, mến cây mến rễ mà đi sao đành.
180 Rượu ngon bất luận ve sành, rách mà khéo vá hơn lành vụng may.
181 Rộng đồng mặc sức chim bay, biển hồ lai láng cá bầy đua bơi.
182 Bao giờ cho đặng thảnh thơi, tay bưng chén cúc miệng mời phu quân.
183 Linh đinh chiếc bá giữa dòng, sóng xao gió tạt biết hòng về đâu.
184 Chim loan chim phụng đi đâu, để cho chim cú đỗ đầu nhành mai.
185 Anh tưởng giếng sâu anh nối sợi dây dài, hay đâu giếng cạn anh tiếc hoài sợi dây.
186 Ngó lên tổ nễ châu mày, mảng lo sự khó quên ngày muối dưa.
187 Bằng lăng quai mâu nón châu cọc chèo dà, thân anh lao khổ em đả thấy chưa.
188 Con đò bậu chớ nghi ngờ, bậu đưa khách bậu qua chờ bạn qua.
189 Dạo chơi quán cũng như nhà, lều tranh có nghĩa hơn tòa ngói tô.
190 Đại mộc lưu giang bất đắc hồi cô, cây cả trôi sông không mong trở lại, một mai anh có xa nàng, thiên số sử nhiên.
191 Dất láng quyên tự nhiên cỏ mọc, anh mảng lo nghèo bạn ngọc có đôi.
192 Biết thuở nao cho vầy bạn ngọc, kẻo đêm nằm trằn trọc gối loan.
193 Chim kêu vượn hú đá doan, đồng hồ nhặt thúc anh toan lẽ nào.
194 Mảng coi ong bướm vườn đào, mảng coi lê lựu quên chào bạn xưa.
195 Đàng xa nhơn ngãi nào xa, đi đâu anh cũng ghé nhà, trước thăm phụ mẫu sau là viếng em.
196 Bao giờ đá nổi vông chìm, muối chua chanh mặn mới tìm đặng em.
197 Làm trai giữ trọn ba giềng, thảo cha ngay chúa vợ hiền chớ vong.
198 Chịu oan một tiếng có chồng, vắng về loan phòng có cũng như không.
199 Chim quyên ăn trái nhãn lồng, cá thia quen chậu vợ chồng quen hơi.
200 Nói ra sợ chị em cười, thân tôi ở góa đã mười mặt con.
201 Tưởng là yếm đỏ còn son, ai hay yếm đỏ có con một bầy.
202 Ví dầu bậu đó qua đây, chẳng cho qua lại một giây giải buồn.
203 Trăng rằm mười sáu đúc chuông, ai cầm con nguyệt thì buông nó về.
204 Dầu anh lạc Sở qua Tề, trăm năm anh cũng lộn về cùng em.
205 Bán buôn nuôi bạn trọn niềm, chừng nào trăng khuyết lưỡi liềm sẽ hay.
206 Kiểng vật còn đây người trồng đâu mất, bạn ngọc xa rồi gia thất ai coi.
207 Nhạn về biển bắc nhạn ôi, bao thuở nhạn hồi kẻo én đợi trông.
208 Phải chi em vác nổi cây súng đồng, em ra đi lính thế cho chồng một khi.
209 Vợ chồng là nghĩa phu thê, tay ấp má kề sanh tử có nhau.
210 Chẳng tham của sẵn anh đâu, tham vì nhơn ngãi của đầu móng tay.
211 Bao giờ cho đặng sum vầy, giao ca đôi mặt dạ nầy mới vui.
212 Đứng xa thấy dạng em cười, cũng bằng vàng chín vàng mười trao tay.

213 Vượn lìa cây có ngày vượn rũ, anh xa nàng mặt ủ mày châu.
214 Ngồi buồn giả chước đi câu, cá ăn không giựt mảng sầu căn dươn.
215 Trách ai rấp ngỏ rào đường, cho thiếp xa chàng tội nghiệp hỡi ai.
216 Trách người mau lợt mau phai, chẳng thương vợ yêu chẳng hoài con thơ.
217 Lòng sông lòng biển còn dò, nào ai bẻ thước mà đo lòng người.
218 Bấy lâu một bước anh không rời, bây giờ mặt biển chơn trời quản bao.
219 Ngọc lành ai dễ bán rao, chờ người quân tử mà trao ngọc lành.
220 Bậu dề chê cho ai tóc mai rạnh rạnh, bậu đề chê cho chồng hiếu hạnh bậu đâu.
221 Con bướm đậu nhành dâu, lòng sầu ái tuất, cám thương người cách bức xa xuôi.
222 Bao đành kẻ tới người lui, một mình luồng những ngậm ngùi nhớ trông.
223 Ngọc còn ẩn bóng cội tùng, náu nương chờ đợi anh hùng vãng lai.
224 Thấy em như thấy mặt trời, thấy thì thấy vậy trao lời anh khó trao.
225 Cổ cao ba ngấn cổ cao, răng đen hột dỗ miệng chào có duyên.
226 Trắng như tiên không phải duyên anh không tiếc, đen như cục than hầm, duyên đẹp thì ưng.
227 Tay bưng dĩa muối chấm gừng, gừng cay muối mặn xin đừng đổi thay, muối mặn ba năm còn mặn, gừng cay sáu tháng còn cay, đèn treo dưới gió ngọn đèn day, đô anh có biết duyên nảy về đâu.
228 Anh đi chín quận chín châu, không thấy ai như bậu, dãi dầu nắng mưa.
229 Bậu đã đành dạ bậu chưa, đặt tay lên dạ bậu dừa tay đi.
230 Chim quyên hút mật bông quì, vợ anh còn, con anh sẵn, thương thì cám ơn.
231 Rửa nhơ biển bắc chi sờn, trước nam chép tội Thái-sơn đâu cùng.
232 Nguyệt hoa hoa nguyệt não nùng, đêm xuân ai dễ cầm lòng cho đang.
233 Thiếp thà đòn gánh đôi quang, bán buôn nuôi mẹ chàng sang mặc chàng.
234 Đang khi bợ ngợ giữa đàng, ngãi nhơn cũng tiếc bạc vàng cũng thương.
235 Trồng tre thì phải khai mương, làm trai hai vợ phải thương cho đều.
236 Công anh đôn trúc cặm nêu, cha mẹ không gả anh kêu thấu trời.
237 Tay bưng chén kiểu ngũ liễu hoa rơi, thấy em nhỏ tuổi nhiều nơi anh rầu.
238 Một sông dễ bắc mấy cầu, thiếp là phận gái biết hầu mấy nơi.
239 Gió đưa cây cải về trời, rau răm ở lại chịu lời đắng cay.
240 Tóc em dài sao em không bồi, để bao hoài bồi rồi dạ anh.
241 Tóc dài thì tôn tiến chanh, nào ai bán tóc nuôi anh bao giờ
342 Tóc dài thì tóc rụng đi, tham người có nghĩa tham chi tóc dài.

243 Tóc dài thì tôn tiền dầu, nào ai bán tóc để đầu trơ trơ.
244 Dạy con dạy thuở còn thơ, dạy vợ dạy thuở ban sơ mới về.
245 Ngó lên liễn dán thơ đề, trách người quân tử không hề vãng lai.
246 Đôi ta chẳng mốt thì mai, chẳng trong tháng chạp thì ngoài tháng giêng.
247 Bậu là con gái hữu duyên, đừng cho sóng dợn thuyền quyên lướt vào.
248 Ngó lên Châu-dôc Vàm-nao, thấy buồm anh chạy như dao cắt lòng.
249 Nằm trong màng tạ kim tòng, ba nơi đi nói trong lòng chưa ưng.
250 Anh đi em một ngó chừng, ngó sông sông rộng ngó rừng rừng cao.
251 Thức chờ tim lụn dầu hao, năm canh thơ thẩn ra vào những trông.
252 Rộng đồng anh thả bướm bông, họ Lê anh hỡi có công đợi chờ.
253 Ơ náu nương chờ người quân tử, ngọc lộn bùn chờ thuở nước trong.
254 Ba năm anh oán để ghi lòng, chưa nguôi tấc dạ bậu hỏng vinh vang.
255 Thân em như thể xuyến vàng, thân anh như manh chiếu rách, bạn hàng bỏ quên.
256 Nhờ trời cho gió thổi lên, cho manh chiếu rách nằm trên xuyến vàng.
257 Mắm ngon xem lấy màng màng, người khôn xem lấy hai hàng tóc mai.
258 Áo vá vai vợ ai không biết, áo vá quần chỉ quyết vợ anh.
259 Áo vá quần còn đàng chỉ lược, anh thương nàng sao được mà thương.
260 Áo vá quần xiên xiên mũi mác, con gái đất nầy bạc ác khó ve.
261 Nói chi cao cách khó nghe, ngọc vàng khó kiếm củi tre thiếu gì.
262 Khóc lóc làm chi nín đi bớ bậu, buông anh về kẻo lậu tiếng ra.
263 Ngó lên trước ảnh tượng bà, đạo chồng nghĩa vợ do hà phân ly.
264 Hoạn nạn tương cứu, sinh tử bất ly, bây giờ anh đặng chữ vinh qui, ham nơi quyền quí, nghĩ gì tới em.
265 Cách bảy thu tưởng đà ly biệt, ai hay em còn chực tiết với anh.
266 Đem lòng ngơ ngẩn sao đành, chẳng duyên tơ tóc cũng tình nghĩa xưa.
267 Làm thơ mà gởi cho mưa, mưa đưa cho gió, gió đưa cho chàng.
268 Tiếc vàng mà lộn với than, tiếc con chim phụng lộn đoàn le le.
269 Nước lên khỏa bực tràn bờ, anh về viếng mẹ bao giờ anh sang.
270 Chẻ tre lựa lóng đương sàng, chờ ba năm nữa cho nàng lớn khôn.
271 Rượu ngon cái cặn cũng ngon, thương em bất luận chồng con mấy đời.
272 Thuyền dời bến cũ khôn dời, khẩn khẩn một lời quân tử nhứt ngôn.
273 Con cá ở ao môn, sầu tam tứ nhị, ai cho anh được chữ sang giàu, chẳng nghĩ tới nhau.
274 Lựu lê bình bát mẵng cầu, bốn cây tứ quí anh sầu một cây.
275 Ngãi nhân như bát nước đầy, bưng đi mà đổ hốt rày đặng sao.
276 Ngó lên đầu tóc em bao, chéo khăn em bịt dạ nào chẳng xiêu.
277 Tiếc cây củi quế êm rìu, rừng nhiều thú dữ nên tiều xa non.
278 Tay cầm ngòi viết dĩa son, anh muốn vuông tròn xao lẳng tại em.

279 Nước trong giêng đá hôi phèn, tiếc người quân tử mà hèn mẹ cha.
280 Nên quan cũng bởi vì va, sao thê gọi là cái tật chẳng nguyên.
281 Bông sen nở, bông sen nổi, gốc sen chìm, bao nhiêu quí vật đều tìm quí nhơn.
282 Chim kêu ải bắc non Tần, nửa phần thương mẹ nửa phần thương em.
283 Cò rơm tạm đở buồng mén, biêt là nhơn ngãi có bén cùng chăng.
284 Chiều chiều én liệng ải Vân, con nhạn kêu ải bắc, muôn phần nhớ thương.
285 Nước trong lẻo lẻo tợ gương, sao em chẳng múc em nhường cho ai.
286 Chữ rằng : *xuân bât tái lai*, còn duyên đâu nữa giồi mài uổng công.
287 Bậu muôn lây chồng, mai mốt bậu lây chồng cũng đặng, cám thương một chút mẫu tử dùi thẳng khó phân.
288 Con thiên lý-mã, con vạn lý-vân, lòng anh muôn cỡi một lần hai con.
289 Tròng em đã mây thu tròn, khăn lau nước mắt đã mòn con ngươi.
290 Thủng thỉnh mà lượm hoa rơi, ở cho có chí hơn người trèo cao.
291 Phải chi hồi đặng nam tào, đôi ta duyên nợ ngày nào mới xong.
292 Thiêp như cá ở biển đông, chờ khi nước cạn hóa rồng lên mây.
293 Phải chi anh có phép thần thông, ngăn mây đón gió bắt rồng cởi chơi.
294 Một mai trông giục quan dời, tiếc câu đoan thệ uổng lời giao ngôn.
295 Tới đây duyên đã bén duyên, trăng thanh gió mát cặm thuyền chờ ai.
296 Chữ rằng : *xuân bât tái lai*, ngày nay hoa nở e mai hoa tàn.
297 Làm chi thiệt phận hồng nhan, năm canh gối phụng màn loan lạnh lùng.
298 Cầu cao ván yêu gió rung, em qua không dặng cậy cùng có anh.
299 Mẹ già ở tâm lều tranh, sớm thăm tôi viếng mới đành dạ con
300 Một cây làm chẳng nên non, ba cây giụm lại nên hòn núi cao.
301 Cậy anh chuốt một cây sào, chông thuyền bát nhả qua ao Long-hồ.
302 Chim quyên ăn trái bo bo, thương người dệt cữi trao go một mình.
303 Vào ra cũng có một mình, dầu ăn mĩ vị thất tình cũng hư.
304 Giữa đường dứt gánh tương tư, tại dạ em từ chẳng phải tại anh.
305 Làm thơ mà dán cây chanh, trai bỏ học hành gái bỏ bán buôn.
306 Chim quyên xuông đât ăn trùn, anh hùng lỡ vận lên nguồn đốt than.
307 Nhìn nhau lụy ứa hai hàng, cựu bang em ở lại, đông thoản anh lui.
308 Ngó đâu ngó đó thì vui, ngó về chợ cũ ngùi ngùi nhớ trông.
309 Bậu khoe nhan sắc bậu đát chồng, qua không ê vợ bậu hòng bề hai.
310 Đó chê đây đây càng lịch sự, đó ăn mâm vàng đây ngự tòa sen,
311 Nhành dâu xiêu con chim quyên đậu, lúc nghiêng nghèo có bậu có qua.
312 Ngó lên chợ đùi cây da, thây con bán rượu áo dà khăn xanh.
313 Chim kêu lăng líu, thây em lịu địu, anh bao nỡ dứt tình, cũng vì chỉ xe lơi môi, nên hai đứa mình xa nhau.
314 Ngó qua bên kiểng Tô-châu, thây em dệt lụa trên đầu giắt trâm.
315 Phụ mẫu tình thâm, phu thê nhơn ngãi trọng, một mai anh có xa em rồi, thờ vọng mẹ cha.

316 Đêm nằm anh bỏ tay qua, giường không chiếu lạnh thương đà quá thương.
317 Chẳng qua là gió dưa duơn, nào ai cướp lộc giành quờn chi ai.
318 Sông sâu anh cắm sào dài, con voi trắc nết thằng nài cho khôn.
319 Hai tay ôm trái bưởi non, biết làm sao đặng vuông tròn với anh.
320 Sả chi một nải chuối xanh, năm bảy người giành cho mủ vấy tay.
321 Ai làm nên nỗi nước nầy, vợ ở đàng nầy chồng lại đàng kia.
322 Trách ai ăn giây bỏ bìa, khi thương thương vội khi lìa lìa xa.
323 Trước lạy cha sau ra lạy má, con đã có chồng rồi xuất giá tùng phu.
324 Tiệc công bỏ mãn cho cu, cu ăn cu lớn cu gù cu đi.
325 Có câu kiến nghĩa bất vi, làm người thế ấy cũng phi anh hùng.
326 Trăm năm giữ vẹn chữ tùng, sống sao thác vậy một chồng mà thôi.
327 Đi đâu cho đổ mồ hôi, chiếu trải không ngồi trầu bỏ chẳng ăn.
328 Trăng tròn rồi lại tròn trăng, bậu xinh mặc bậu bậu xẳng qua chê.
329 Nào khi anh dỗ chẳng nghe, bây giờ xách nón chèo ghe đi tìm.
330 Ngọc sa xuống biển ngọc chìm, anh thật ngỏn một chút không tìm được em.
331 Anh với tôi làm đôi sao xứng, bạc với vàng sao đứng đồng cân.
332 Trách ai tham phú phụ bần, tham xa mà bỏ nghĩa gần thuở xưa.
333 Trách lòng em bậu đãi đưa, gạc anh dãi nắng dầm mưa nhọc nhằn.
334 Chỉ điều ai khéo xe săn, dò em thoát khỏi lưới giăng giữa trời.
335 Tưởng là dàng vắng hát chơi, hay đâu đàng vắng có người vãng lai.
336 Ngồi không sao chẳng chấp gai, để khi có cá mượn chài ai cho.
337 Tiếng anh nho sĩ học trò, sao anh cạn dạ không dò ý em.
338 Xa xuôi chẳng đặng cần quyền, biết là nhơn ngãi có thiếng cùng chăng.
339 Thương em vô giá quá chừng, trèo non quên mệt ngậm gừng quên cay.
340 Ngãi nhơn như bát nước đầy, đổ đi mà hốt sao tày thuở xưa.
341 Áo dài chẳng nệ quần thưa, trai khôn chẳng nệ vợ thừa thê gian.
342 Trước sau cũng vậy bớ chàng, đừng tham tơ lụa phụ phàn vải bô.
343 Vải bô em chịu cơ hàn, để anh tơ lụa cho nhàn tấm thân.
344 Không ai hôm sớm bạn cùng, nương mai mai gãy, dựa tùng tùng xiêu.
345 Gió hiu hiu dây chìu đứt đoạn, âm can trời nhớ bạn ta xưa.
346 Bạn cũ ta xưa nay dà biệt bộ, giả khách qua đàng thượng lộ hỏi thăm.
347 Biển cạn lòng anh không cạn, non núi kia mòn nghĩa bạn chớ vong.
348 Một vũng nước trong con cá vùng cũng đục, bậu đỏ như cục son tàu, gần mực cũng đen.
349 Củi tre than bọn khó nhen, thương nhau chẳng luận khó hèn làm chi.
350 Chơi xuân kẻo hết xuân đi, cái già lóc thóc nó thì theo sau.
351 Nghĩ mình vắng trước quạnh sau, soi gương trông thấy tóc râu mà buồn.
352 Rộng đồng thì gió thổi luông, khi vui thế nọ khi buồn thế kia.

353 Gặp mặt em đây anh muôn vẫy duyên hai họ, sợ bụng em còn so đọ thâp cao.
354 Lộ bất hành bất đáo, chung bất đã bất minh, sương sa lụy nhỏ dầm mình, đến nay mới biết là tình anh thương.
355 Lọng che sương dầu sườn cũng lọng, ô bịt vàng dầu trọng cũng ô.
356 Cha mẹ nàng muôn ăn cá thu, bắt anh đánh lưới mù mù tăm tăm.
357 Cha mẹ nàng đòi lễ vật một trăm, anh đi chín chục mười lăm quan ngoài.
358 Cha mẹ nàng đòi đôi bông tai, anh ra thợ bạc làm hai đôi vòng.
359 Làm sao thì nói cho xong, kẻo bún anh nguội kẻo lòng anh thiu.
360 Lòng anh thiu đem về luộc lại, bún anh nguội về đãi nước chua.
361 Bậu ôi ! muôn lấy chồng Ngỏ, lợi đây anh kể tông đồ em nghe.
362 Bước xuông ghe quạt che tay ngoắt, cất mái chèo ruột thắt từ cơn.
363 Ngãi nhơn nay giận mai hờn, lòng anh ở thẳng như đờn lên dây.
364 Ngó lên mây trắng, con trăng sáng, đám mây áng, con trăng lờ, làm sao anh cũng đợi chờ duyên em.
365 Phải chi anh có cánh như chim, bay lên đáp xuông đi tìm bạn xa.
366 Lấy chồng năm ngoái ngày xưa, năm nay chồng để như chưa có chồng.
367 Lựu lê anh cũng muôn trồng, hai em anh cũng thương đồng cả hai.
368 Thương ai chí quyêt thương hoài, bàn treo mặc bàn thơ bài mặc thơ.
369 Ruộng ai thì nây đắp bờ, duyên ai nây gặp chớ rờ lâm tay.
370 Tình cờ mà gặp nhau đây, nào ai khẩn nguyện ăn chay mấy lần.
371 Khen cho con nhỏ cả gan, thuyền không bánh lái đâm ngang giữa dòng.
372 Miệng còn hôi sữa nực nồng, mảng chơi trông giày, tơ hồng vội xe.
373 Gió đùng đùng mưa rung lá hẹ, cám thương người có mẹ không cha.
374 Thôi thôi buông áo em ra, đặng em đi bán kẻo hoa em tàn.
375 Một mai trông lủng không hàn, dây dùi khó dứt bạn sang khó tìm.
376 Lưới thưa mà bủa cá kìm, lòng qua thương bậu bậu tìm nơi nao ?
377 Tôi trời ngó chẳng thấy sao, em có nơi nào nói lại anh hay.
378 Từ chàng phụ thiếp tới nay, tưởng chàng với thiếp một ngày một xa.
379 Dầu nên cũng bởi mẹ cha, dầu không cũng nhớ cây da bên đò.
380 Sông sâu sào vắn khó dò, muôn qua thăm bậu sợ đò không đưa.
381 Ngồi buồn nhớ mẹ ta xưa, miệng nhai cơm búng lưỡi lừa cá xương.
382 Thấy em mũ mĩ anh thương, ba quân thiên hạ phô phường thiêu chi.
383 Người đâu gặp gỡ làm chi, trăm năm biêt có duyên gì hay không.
384 Chẻ tre bện sáo ngăn sông, muôn cho đó vợ đây chồng mới ưng.
385 Gió đưa trăng con muỗi mòng xao xiên, anh xa nàng về tiếng thị phi.
386 Nước trong cá lội thấy vi, anh không ở bạc chuyện gì với em.
387 Ơn cha ngãi mẹ chưa đền, bậu mong ôm gói cuôn mền theo ai.
388 Đường cũ em chớ ràp gai, để anh qua lại làm hai cữa nhà.
389 Nước chảy ra thương cha nhớ mẹ, nước chảy vào thương kẻ mồ côi.

390 Mồ côi ba thứ mồ côi, thứ ăn bát bịt thứ ngồi chiếu manh.
391 Nằm đêm nghe vạc trở canh, nghe chiêng gióng sáu nghe anh dỗ nàng.
392 Bao giờ anh chiếm đặng bản vàng, ơn thầy ta trả nghĩa nàng nào vong.
393 Ngó thấy em anh đà đành bụng, biết bao giờ hiệp phụng vầy loan.
394 Tay em tay bạc tay vàng, sao anh không chuộng chuộng nàng tay không.
395 Em lấy chồng anh không có giận, sợ khi tôi trời lửa cận mái tranh.
396 Thấy nàng anh nhớ vợ anh, vợ anh cũng bận áo xanh như nàng.
397 Xưa kia cũng ở một làng, bởi anh chậm bước nên nàng đi xa.
398 Thiếu chi quan khách đường xa, gà ở một nhà bôi mặt đá nhau.
399 Tiếc cây mía ngọt mà sâu, tiếc con gái tốt trọc đầu khó coi.
400 Cám thương hoa huệ mồ côi, đã mong vô chậu lại ngồi đất không.
401 Vai mang khăn gói thẳng xông, mẹ kêu lạy mẹ thương chồng phải theo.
402 Đá cheo leo muốn trèo sợ trợt, muốn nói một hai lời sợ nhột ý em.
403 Bậu đừng bán dạng thiền quyên, cái khăn bậu bịt cũng tiền anh mua.
404 Thò tay mà ngắt ngọn ngò, thương em đứt ruột giả đò ngó ngơ.
405 Ngó lên nhang tắt đèn lờ, cha mẹ đâu vắng giường thờ quạnh hiu.
406 Mặc ai giàu mến sang yêu, mưa mai dễ biết nắng chiều nào hay.
407 Dùng dằng tay lại bắt tay, bước đi một bước giây giây lại dừng.
408 Ăn cơm ba bát lưng lưng, uống nước cầm chừng để dạ thương em.
409 Chồng già vợ trẻ là duyên, vợ già chồng trẻ là tiên ba đời.
410 Bắn gie con đỏm dậu sáng giời, lỗ duyên tại bậu trách trời sao đang.
411 Tiếc cây cội lớn không tàn, tiếc hàng cúc rậm cả ngàn không bông.
412 Áo đen năm nút con rồng, đứng xa con phụng lại gần con qui.
413 Trách ai thói ở vô nghì, sa đâu ấm đó nghĩ gì trước sau.
414 Quản bao thân mỗ dãi dầu, giả như Lưu-bị qua cầu Khổng-minh.
415 Đã mang nhơn ngãi vào mình, bỏ đi thì tiếc công tình xưa nay.
416 Hai tay bưng cái rổ may, kéo đi kéo lại của mầy của tao.
417 Nào khi tôm luộc mướp bào, anh ăn anh phụ trời nào để anh.
418 Chồng quan đi võng hai hàng, đi gươm bồn cặp đi tàn bồn bông.
419 Bậu về kẻo mẹ bậu trông, kẻo con bậu khóc kẻo chồng bậu than.
420 Anh ở với em cho trước rũ mai tàn, mai sau anh có thất vận, lên ngàn anh cũng ưng.
421 Xăm xăm bước tới cây chanh, lăm le muốn bẻ sợ nhành chông gai.
422 Thinh thinh đất rộng trời dài, biết sao cho đặng duyên hài trăm năm.
423 Sông dài con cá lội biệt tăm, phải duyên chồng vợ trăm năm cũng chờ.
424 Thân em như giây nửa tờ, chớ nghi mà tội chớ ngờ mà oan.
425 Ngọc còn ẩn đá chờ vàng, anh còn ẩn ánh chờ nàng lớn khôn.
426 Nực nam chói nước nghiêng thoàn, khổ anh anh chịu khổ nàng anh thương.
427 Gió đưa gió dẩy bông trang, bông búp về nàng bông nở về anh.

428 Lụy san san đưa nàng xuống vịnh, anh trở lộn về nhuốm bịnh tương tư.
429 Gặp mặt anh đây em cũng muốn kết gia cư ngụ, chẳng hay anh còn vợ cũ anh xưa.
430 Thiếp đà lựa chuổi thiếp mua, lựa nhang thiếp cúng lựa chùa thiếp tu.
431 Lên chùa thầy Phật muốn tu, về nhà thầy mẹ công phu chưa đền.
432 Muốn đi tu công phu chưa có, muốn lên chùa chuông mõ cũng không.
433 Trăm năm trăm tuổi trăm chồng, thằng nào nhơn đạo ẵm bồng trên tay.
434 Xa đàng mới biết ngựa hay, làm quen mới biết lâu ngày phải chăng.
435 Con thỏ giỡn trăng sơn băng thủy kiệt, ai ở hai lòng nhựt nguyệt xét soi.
436 Thương em những thuở trong nôi, anh tới anh ngồi, em khóc anh đưa.
437 Vỗ vai con bảy không ừ, hay là con bảy giận con bảy từ ngãi anh.
438 Công anh đắp lũy xây thành, trồng cây nên trái để dành ai ăn.
439 Bậu đừng tham đó bỏ đăng, chơi lê quên lựu chơi trăng quên đèn.
440 Thấy người ăn thì gọi rằng hèn, cáp lấy cái kèn liền búng má ra.
441 Lang vân chết cũng ra ma, chín chuyên chết cũng đem ra ngoài đồng.
442 Tào khương chi thê bất khả hạ đường, bần tiện chi giao mạc khả vong, không xong đã biết không xong, ở cho hết dạ hết lòng thì thôi.
443 Thiên sinh nhơn hà nhơn vô lộc, địa sinh thảo hà thảo vô căn, Trời sinh người đều có lộc trời, đất thì sinh cỏ rễ chồi nào không.
444 Thuyền chèo hò hụi dưới sông, gánh gạo đưa chồng nước mắt như mưa.
445 Trồng tre trồng trúc trồng dừa, muốn nên cơ nghiệp thì chừa lang vân.
446 Ở cho phải phải phân phân, cây da cậy thần thần cậy cây da.
447 Xăm xăm trong phủ bước ra, áo đen nút bạc xinh đà quá xinh.
448 Ai đi bờ đắp một mình, phất phơ chéo áo giống hình phu quân.
449 Tiếc cây hoa sứ nở bấm, tiếc hường nhan bậu lấy lầm đứa ngu.
450 Biển đông gió thổi bốn mùa, sa mê lời nói thuốc bùa không hay.
451 Đồng hồ còn có khi sai, chung tình với bậu trước hoài như sau.
452 Dụng tửu binh giải phá thành sầu, nên hư tại vận anh không cầu không tham.
453 Chẳng xanh cũng dựa màu chàm, chẳng nên chồng vợ kết làm đệ huynh.
454 Văn kỳ thinh bất kiến kỳ hình, thế gian đàm tiếu vốn tình anh không.
455 Đã nguyền hai chữ đồng tâm, trăm năm thề chẳng ôm cầm thuyền ai.
456 Ai về ai ở mặc ai, áo dà ở lại đến mai sẽ về.
457 Đi đâu mà chẳng thấy về, hay là quấn tía dựa kế áo nâu.
458 Ngồi buồn giả chước đi câu, cho giải lòng sầu kẻo dạ nhớ thương.

459 Tay bưng chén quê tay chê nước dường, vãng lai lai vãng tình thương cạn rồi.
460 Muốn cho mau lớn mà chơi, mới lớn vừa rồi già lại theo sau.
461 Ở ghe sau chèo mau anh đợi, kẻo đêm tối rồi trời lợi mưa dông.
462 Ở ghe ai chờ đợi em cùng. kẻo ghe em nặng vẩy vùng chẳng đi.
463 Trăng lên khỏi núi trăng qui, bậu lo thân bậu lo gì thân qua.
464 Rủ nhau xuống biển bắt cua, lên non bẩn nhạn vô chùa nghe kinh.
465 Linh đinh một chiếc thuyền tình, mười hai bên nước gởi mình vào đâu.
466 Ai tầng bận áo không bâu, ăn cơm không đũa, ăn trầu không vôi.
467 Cực lòng qua lắm bậu ôi, tiền qua cưới bậu để người chơi chung.
468 Có chồng bậu nói rằng không, con đâu bậu ẵm bậu bồng trên tay.
469 Sá chi chút phận bèo mây, làm cho bể ái khi đầy khi vơi.
470 Chim bay mỏi cánh chim ngơi, dỗ ai bắt đặng chim trời mới ngoan.
471 Ngó lên am tự chùa vàng, muốn tu thì đặng đó, bỏ nàng ai nuôi.
472 Khúc sông khúc lở khúc bồi, thương em khó đứng khó ngồi cùng em.
473 Cau già lỡ lứa bán thiên, chị nọ lỡ lứa nằm riêng một mình.
474 Cau già lỡ lứa bán trăm, chị nọ lỡ lứa biết nằm cùng ai.
475 Sầu đông càng khắc càng chầy, ba thu luận lại một ngày dài ghê.
476 Trải qua dâu thỏ đàng dê, chim kêu vượn hú tư bề nước non.
477 Vái trời cho đặng vuông tròn, trăm năm giữ vẹn lòng son cùng chàng.
478 Gió đưa buồng hạnh rảnh rang, tiếng oan thiếp chịu để chàng thơm danh.
479 Bậu nghe ai dỗ ai dành, bậu tham chốn khác bậu đành bỏ qua.
480 Nên thì lập kiểng trồng hoa, chẳng nên đá kiểng trồng cà dái dê.
481 Chẳng nên thiếp trở lộn về, dưỡng nuôi từ mẫu trọn bề hiếu trung.
482 Sao hôm sao, sao chưa có mọc, sao mọc bên bắc nước mắt bên đông, biết thuở nao cho gặp mặt chồng, đêm khuya em hoài vọng, nước mắt hồng tuôn rơi.
483 Dứt tình anh mới giơ roi, đó lui dặm liễu đây hồi cố hương.
484 Cũng liều nhắm mắt đưa chơn, mà xem con tạo xây vần về đâu.
485 Quản bao thân mỗ dãi dầu, mang đai Tử-lộ quảy bầu Nhan-uyên.
486 Than rằng chày nặng cối nghiêng, không ai dùa trộn nghiêng triềng khó đâm.
487 Bạn về ta chẳng dám cầm, giăng tay đưa bạn ruột bầm như dưa.
488 Dầu cho năm lọc bảy lừa, giàu sang tại số nên hư tại mình.
489 Đã cam chịu bạc với tình, chúa đông để tội một mình cho ưng.
490 Hai hàng nước mắt rưng rưng, thương em anh phải gian truân nhiều bề.
491 Ngó lên tầm chẩn đỏ, con phụng nhỏ, kiên loan sẻ, tưởng nên chồng vợ, ai dè em hư.
492 Nước ròng bỏ bãi xa cừ, lại đây anh nói tận từ em nghe.

493 Bước xuống ghe ba lần không dứt, khuyên em vào cho khuâ anh lui.
494 Nói dãi buôi cho xuôi lòng bạn, kẻo sông giang hồ khúc cạn khúc sâu.
495 Hát một đôi câu giải sầu muôn sự, người mặc người ta giữ ý ta.
496 Muôn cho trên thuận dưới hòa, chồng kêu vợ dạ mới là gái ngoan.
497 Trách gà sao vội gáy tan, chung tình chưa mãn chuông vàng vội rung.
498 Tiếc công vun quén chậu tùng, săm soi trện ngọn gốc sùng không hay.
499 Nhạn nam én bắc lạc bầy, biết bao giờ đặng duyên vầy ái ân.
500 Nói ra tủi hổ muôn phần, ruột dường chỉ thắt dao dần lá gan.
501 Thân em như giêng giữa đàng, người thanh rửa mặt, người phàm rửa chơn.
502 Bậu giận qua lại cười mơn, vuốt gan bậu xuống giận hờn làm chi.
503 Mấy lời vàng đá tri tri, dầu rằng sông thác cũng ghi vào lòng.
504 Ân tình rày đã hết trông, ngãi nhân như nước tràn đồng khó ngăn.
505 Ngó lên sao mọc lăng xăng, hỏi em anh ở bất bằng chuyện chi.
506 Mặc ai nay lọc mai lừa, tham nơi sang trượng mà chừa khó khăn.
507 Thấy đèn em hổ với trăng, thấy em anh hổ đạo hằng thuở xưa.
508 Đố bậy lên võng đừng đưa, lên đu đừng nhún, thì chừa lang vân.
509 Vô tình chi bấy Ngưu-lang, nỡ xui cho trẻ dở dang thêm sầu.
510 Gối luôn một gối đôi đầu, chung tình chưa mãn trông lâu vội tan.
511 Ví dầu cách trở đôi phang, trăm năm cũng nhớ lời vàng tỏ phân.
512 Chồi tiên quét sạch sân thần, gẫm qua với bậu nhiều lần gian nan.
513 Ai khôn bằng Tiết-đinh-san, cũng còn mắc kẻ nàng Phàn-lê-Huê.
514 Bấy lâu cách trở phu thê, tưởng em sang Sở phụ Tề mà thôi.
515 Thiên thời nhơn sự lưỡng tương thôi, sao em chẳng kiếm một nơi kẻo già.
516 Ớt non mà trổ hoa cà, lấy em chẳng đặng đên già thì thôi.
517 Phấn giồi mặt nọ tốt tươi, thuyền quyên bậu chờ mấy mươi anh hùng.
518 Mảng coi con quạ rỉa lông, chị em lân cận giật chồng không hay.
519 Đường dài ngựa chạy cát bay, ngãi nhân thẳm thẳm một ngày một xa.
520 Ngồi buồn phút thấy nhện sa, người thương trở dạ nhện đà đem tin.
521 Chẳng qua duyên nợ trời sinh, nhiều nơi cao lũy cả thành vôn không.
522 Đèn ai leo lét bên sông, giông đèn mẹ chồng đi rước nàng dâu.
523 Dứt tình ruột lại quặn đau, nhơn sâm biết uống mấy tàu cho nguôi.
524 Năm canh luống những ngậm ngùi, bâng khuâng nhớ bạn đứng ngồi không an.
525 Đêm khuya ngồi dựa phòng loan, thúc tình nhớ bạn hai hàng lụy rơi.
526 Phải chi cao đất thấp trời, hỏi thăm duyên nợ đổi dời phương nao.
527 Ví dầu phóng hỏa phi đao, giận thì nói vậy lẽ nào chẳng thương.
528 Muôn chơi chậu cúc tam hường, liễu huê hiếm hiếm dọc đường thiếu chi.

529 Trách nàng nghe tiếng thị phi, phụ phàn nhơn ngãi chẳng vì ái ân,
530 Sòng làm tướng thác làm thần, giết người bạc ngãi một lần mà thôi.
531 Phải duyên quán rách cũng ngồi, trái duyên nhà ngói dầu mới cũng không.
532 Tay bưng chậu cúc ba bông, thầy em có nghĩa muốn trồng xuống đây.
533 Chỉ điều kim tiền biêng may, hiền thê vắng mặt một ngày khá thương.
534 Đắp bờ thì phải khai mương, đuốc soi hang tối khôn tường nẻo quanh.
535 Phải chi cải tử huờn sanh, mổ gan trao lại mới dành dạ qua.
536 Xin em giữ trọn đạo ba, sau dầu có thác cũng là thơm danh.
537 Đem lòng ngơ ngáo sao đành, chẳng duyên tơ tóc cũng tình ngãi nhơn.
538 Ham chơi bỗng đứt dây đờn, dầu cho chín giận mười hờn cũng nguôi.
539 Đêm khuya chẳng ngủ dậy ngồi, giận người ở bạc như vôi thế nầy.
540 Nhạn còn chích bạn lạc bầy, người đời sao khỏi khách đây hai phang.
541 Tới đây phân rẽ đôi đàng, của anh anh gánh của nàng nàng bưng.
542 Tiếc thay con thỏ nằng nằng, núp lòm chờ đợi bóng trăng bầy chầy.
543 Nàng như chim nọ đương bay, anh như con cá nọ mắc rày lưới giăng.
544 Khuyên đừng phụ chồn khó khăn khó mà biết ngãi cũng bằng giàu sang.
545 Muốn vãng lai sợ nàng mang tiếng, giả khách qua đàng sớm viếng tôi thăm.
546 Đũa tre một chiếc khó cầm, nằm đêm nghĩ lại thương thầm bạn xưa.
547 Chờ em anh cũng muốn chờ, bao giờ rau muống lên bờ trổ bông.
548 Nón treo quai gãy thinh không, can chi bậu sợ phập phồng lá gan.
549 Cà kêu ở Tiếc-đinh-san, chớ mê Kim-định phụ phàn Lê-huê.
550 Gần sông cội mới ngã kề, tiếng tăm anh chịu em về tay ai.
551 Đá dầu nát, vàng dầu phai, trăm năm duyên nợ chẳng sai chút nào.
552 Anh em côt nhục đồng bào, vợ chồng là đạo lẽ nào chẳng thương.
553 Mặc ai tham quê phụ hương, quê giả quê tụi, hương còn thơm lâu.
554 Đại giả vương tiểu giả hầu, hai nơi cũng muốn bắc cầu hòa hai.
555 Tay cầm chiếc chiếu trải dài, miệng chào ông đội miền ngoài mới vô.
556 Cá lên khỏi nước cá khô, làm thân con gái lõa lồ ai khen.
557 Lên yên khó nỗi lên yên, tiền căn báo hậu nhãn tiền thầy chưa.
558 Một lần cho tởn đến già, chớ đi nước mặn mà hả ăn chơn.
559 Phải chi lên đặng Ngọc-hoàng, lén coi sổ bộ duyên nàng về đâu.
560 Nhìn nhau lụy ứa thâm bâu, nỗi thương chưa xiết nỗi sầu lại vương.
561 Nghĩ thôi đã giận lại thương, trách thay dạ đó, không tường lòng đây.
562 Dùng dằng tay lại bắt tay, đó đây là ngãi ngàn ngày chớ quên.
563 Lên non bẻ lá họa hình, họa cho thấy mặt kẻo tình nhớ thương.
564 Bao giờ thiếp có xa chàng, đôi bông thiếp trả đôi vàng thiếp xin.

565 Nhứt ngôn trúng vạn sự thành, mấy lời anh nói có đành hay không.
566 Gươm linh treo trước bàn ông, dầu ai ở bạc máu hồng tuôn rơi.
567 Chim khôn bay nửa lừng trời, nực cười đứa dại nghe lời thị phi.
568 Trăm năm lòng gắn dạ ghi, dầu ai đem bạc đổi chì mặc ai.
569 Như vầy mới gọi là trai, trên lo nghĩa chúa dưới mài thảo thân.
570 Cửa quyền bướm liệng lăng xăng, muôn chơi tứ hữu lỗi ngằn tam cang.
571 Xéo xanh đi đâu đứng dó, nghiêng tai dưới gió, thiệp kể công khó chàng nghe, nam nhơn chi chí, hải hà chi lượng, vượn lìa cây có ngày vượn rũ, anh xa nàng mặt ủ mày châu.
572 Đôi ta cách trở Hớn Ngô, cũng như rau nhút thả hồ không tươi.
573 Xứ xang là xứ xang người, trăm đều nhẫn nhịn dừng cười anh quê.
574 Bấy lâu cách lựu xa lê, nhộn nhàng ong bướm có hề chi không.
575 Bấy lâu chực tiết loan phòng, để cho bạn ngọc thì chung cạn lời.
576 Tỏ trăng chi bấy hỡi trời, để cho bạn ngọc phân lời thỉ chung.
577 Bụi dâu khum cây chùm gởi đóng, lúc sang giàu dù võng thiêu chi.
578 Trách nàng cạn dạ hẹp suy, chẳng toan kết tóc kịp thì làm ăn.
579 Trồng tre thì chớ bẻ măng, để cho măng lớn kết bè đưa dâu.
580 Đưa dâu thì đưa bằng ghe, chớ đưa bằng bè ướt áo dâu đi.
581 Áo dài đứt nút còn khuy, gái kia quá lứa lỡ thì hết duyên.
582 Đứng xa coi thể là tiên, lại gần nứt niềng như niền cối xay.
583 Cùng nhau vã tiếng một ngày, ngãi nhơn thầm thầm cũng tày ba thu.
584 Ham giàu mà lấy đứa ngu, của ăn hay hết đứa ngu hãy còn.
585 Vợ ba con anh còn để bỏ, huống chi nàng ngọn cỏ phất phơ.
586 Ngọn cỏ phất phơ ngọn cờ phơ phất, cơ hội nầy trời đất có hay.
587 Khen ai sao khéo đặt bày, chữ tài liền với chữ tai một vần.
588 Ào ào gió giục mây Tần, một xe trong cõi hồng trần bước ra.
589 Rủ nhau lên viếng mã cha, tảo lăng mồ mẹ lụy dả tuôn rơi.
590 Công cha trượng lắm cha ôi, ngãi mẹ bằng trời chín tháng cưu mang.
591 Giục ngựa buông cương lên dàng thượng lộ, trời hỡi trời duyên nợ về đâu?
592 Qua cầu than thở cùng cầu, cầu bao nhiêu nhịp, dạ sầu bấy nhiêu.
593 Trồng trầu thả lộn dây tiêu, con theo hát bội mẹ liều con hư.
594 Chẳng lo chi thiệp kiều cư, lo chàng chánh xả danh hư để đời.
595 Rượu kia nào có say người, ớ người say rượu chớ cười rượu say.
596 Say là say ngãi say nhơn, say câu Lý-bạch say đờn Bá-nha.
597 Người đời khác thể là hoa, sớm còn tối mất nở ra lại tàn,
598 Dốc lòng trồng cúc ngay hàng, hay đâu cúc mọc một đàng một cây.
599 Muốn cho có đó cùng đây, sơn lâm há dễ một cây nên rừng.
600 Vườn hoang con sóc nhảy tưng bừng, con ong qua nếm nhụy, con cá trừng giỡn sao,
601 Muốn đi buôn giải buồn với bậu, để bậu ở lại nhà sợ lậu tiếng ra.

602 Thua thì thua mẹ thua cha, cá sinh một lứa ai mà thua ai.
603 Sắc kia nào có mê ai, ớ người mê sắc chớ cười sắc mê.
604 Anh tham ba chôn bổn quê, anh phụ lời thề anh cực tâm thân.
605 Cách nhau vì bởi xích thằng, xa nhau vì bởi chị hằng khiên xa.
606 Cùng nhau cho trọn đạo ba, thà là lìa thác chẳng thà lìa sinh.
607 Dốc lòng tìm chốn tiền đình, ấn vương nương phật lánh mình đi tu.
608 Như vầy ta chẳng kêt bậu, kêt bậu một thuở doạn sầu trăm năm.
609 Vì dầu quí hữu tình thâm, nắng dun lá lựu mưa bầm đọt lê.
610 Rủ nhau lên miễu mà thề, bỏ quên hương khói lộn về tay không.
611 Thương ai cho bằng thương chồng, bởi chồng ở bạc nên lòng hết thương.
612 Nhạn kêu sương cò dương ngóng cổ, phụng giao đầu, hạc đỗ nhành mai.
613 Làm trai cho đúng sức trai, áo vải bận ngoài áo vải bận trong.
614 Trông chồng mà chẳng thây chồng, đã đành một nỗi má hồng vô duyên.
615 Tới đây duyên đã bén duyên, trăng thanh gió mát còn tìm nọ kia.
616 Khen ai khéo tạc đá bia, khéo tô vôi trắng khéo để chữ son.
617 Công anh làm rể làm con, áo rách quần mòn vợ lại về ai.
618 Gió đưa mười tám lá xoài, bên văn bên võ có tài hát thi.
619 Chiều chiều mây phủ đá bia, đá bia mây phủ chị kia mât chồng.
620 Sá chi bã mía trôi sông, lội theo mà vớt bỏ bông hoa lài.
621 Thương em những thuở đánh bài, em phi bát vạn anh nài cửu văn.
622 Anh ôi vợ cũ anh chớ vong, đàng cũ anh chớ lấp đề phòng vãng lai.
623 Mèo lành ai dễ cắt tai, gái hư chồng đề khoe tài vào đâu.
624 Chồng chài vợ lưới con câu, lần la khúc vịnh mặc dầu nổi trôi.
625 Nghĩ nào sợ nợ anh ôi, còn da lòng mọc còn chồi nên cây.
626 Đôi ta chẳng đặng sum vầy, khác nào chích nhạn lạc bầy kêu sương.
627 Song song đôi ngọn gươm trường, chêt anh anh chịu buông nàng anh không buông.
628 Nước giữa dòng còn chê nước đục, vũng trâu nằm hục hục khen ngon.
629 Kiến leo cột sắt chi mòn, vò vò xây ổ sao tròn mà xây.
630 Những là thương gió nhớ mây, một ngày cách bạn cũng tày ba đông.
631 Ghe bầu trở lái về đông, con gái theo chồng bỏ mẹ ai nuôi.
632 Mẹ tôi đã có kẻ nuôi, tôi theo chú lái cho xuôi một bề.
633 Ngó lên hòn núi Ba-thê, muôn bỏ mà về sợ cực vợ con.
634 Dồ ai biêt núi mây hòn, sao rua mây cái trăng tròn mây đêm.
635 Sao rua chín cái còn năm, trăng tròn có một bữa rằm mà thôi.
636 Lây chồng xứng lứa vừa đôi, dầu đi cũng dẹp dầu ngồi cũng xinh.
637 Giăng cung mà bắn con chim huỳnh, sè lông nó đỡ đạn, trụ mình nó không hay.
638 Bắt lây tay em sao anh không sợ tội, ngó lên trên đầu còn đội tang cha.
639 Thương nhau cau sáu bửa ba, ghét nhau cau sáu bửa ra làm mười.

640 Ngó lên đám cây ba mươi, chọn đặng một người có mẹ không cha.
641 Áo nâu kiếng bạc sáng lòa, làm cho anh bỏ vợ nhà anh theo.
642 Rung rinh nước chảy dưới đèo, bà già lật đật mua heo cưới chồng.
643 Cây vông đồng không trồng mà mọc, gái dất nầy chưa chọc đã theo.
644 Đôi ta như rắn liu điu, nước chảy mặc nước ta dìu lấy nhau.
645 Anh ham giàu là anh ham dại, của hoạnh tài người lại mau hư.
646 Trai tơ thì lấy gái tơ, đi đâu lật đật mà vơ lại dòng.
647 Lại dòng là lại dòng non, trai tơ chết hụt vì con lại dòng.
648 Bảo đừng thương trước uổng công, để cho thật vợ thật chồng sẽ thương.
649 Nào khi chung chạ chiếu giường, bây giờ đành đoạn hai đường rẽ phân.
650 Mắt qua như thể sao băng, mặt bậu rỗ chằn qua chẳng muốn coi.
651 Bậu về lấy kiến bậu soi, lịch sự chi bậu mà đòi của cao.
652 Chữ rằng: bằng hữu chi giao, một ngày gá nghĩa lẽ nào lại vong.
653 Thăm thiết thương chiếc ghe lườn mui ông, phải chi gần đậu vốn buôn chung.
654 Ông tiên ngồi dựa cội tùng, phất phơ râu bạc lạnh lùng ông tiên.
655 Má khoe con má chín chuyên, chín chuyên với má nó liền với trai.
656 Cớ chi gắn vó một hai, cho đành rồi sẽ liệu bài môi mang.
657 Ba nơi đi nói chẳng màng, chờ nơi chết vợ sẵn sàng qui mô.
658 Anh về ngoài Huế lâu vô, họa bức tranh đồ để lại cho em.
659 Thương em anh phải đi đêm, quân canh nó đánh đã mềm như dưa.
660 Anh đi ghe cá cao cờ, ai nuôi cha mẹ ai thờ tổ tiên.
661 Thằng cha con dĩ vô duyên, đi chợ quên tiền đi tắm quên chăn.
662 Kiến soi nhíp nhổ mi bằng, thằng điếm bậu chẳng lậy, bậu lậy thằng nhà quê.
663 Trách em một chữ vô nghì, chào anh một tiếng mất di đường nào.
664 Chào anh em cũng muốn chào, sợ e chúng bạn nói đều chẳng miêng.
665 Chữ rằng: phú quí tại thiên, giàu sang tại số hiển nhiên tại trời.
666 Ví dầu vàng chín vàng mười, vàng tới dất người vàng cũng ra thau.
667 Thương nhau chẳng trước thì sau, năm chầy nào có đi đâu mà chầy.
668 Tai nghe chuông mõ vang dầy, ghé vô am tự nghe thầy giảng kinh.
669 Bát kia trong sóng rung rinh, mặc ai gièm xiểm đôi mình đừng vong.
670 Lạy trời trời thổi gió đông, cho chúa tàu lại cho chồng tôi sang.
671 Trách ai dạ thú lòng lang, làm cho nên nổi thiếp chàng rẽ phân.
672 Vợ chồng đạo cả lẽ hằng, một dây một buộc ai chẳng cho ra.
673 Tu đâu cho bằng tu nhà, thờ cha kính mẹ hơn là đi tu.
674 Bậu ôi bậu chớ sầu tư, lấy xưa mà ví bây giờ khác xa.
675 Ngó lên hòn núi Điện-bà, đạo vợ ngãi chồng do hà biệt ly.
676 Bấn gie bấn ngã bấn qui, cám thương thân phận chi ly thêm buồn.
677 Trách ai đặng cá quên nơm, đặng chim bẽ ná mà quên ơn nầy.

678 Trăng kia làm bạn với mây, đó mà làm bạn với đây thiệt gì.
679 Chữ rằng thiên tải nhứt thì, ngàn năm một thuở mấy khi cho gần.
680 Ai làm cho đó bỏ đăng, cho con áo trắng bỏ thằng áo đen.
681 Ví dầu cửa ván đóng đinh, đó có thuận tình đây mở đó vô.
682 Công danh chi nữa bây giờ, chuông kia đã vỡ khôn chờ tiếng kêu.
683 Cạnh buồn bao quản gió xiêu, nhớ em ruột thắt chín chìu quặn đau.
684 Một mình những mảng lo âu, có sao căn nợ lỡ chầu lỡ trăng.
685 Bé thơ chi đó dỗ dành, một căn đôi nợ bậu đành hay không.
686 Chữ rằng: nhơn vật đạo đồng, tuy không biết nói mà lòng biết suy.
687 Kiến bất thủ như tám thiên lý, thấy miệng em cười hữu ý anh thương.
688 Chữ rằng: ngư thủy nhứt đường, bao giờ cùng chiếu cùng giường mới an.
689 Đứt gióng anh phải tạm choàng, lỡ duyên anh phải tạm nàng có con.
690 Còn cha gót đỏ như son, một mai cha thác gót con như chì.
691 Còn cha nhiều kẻ yêu vì, một mai cha thác ai thì kể con.
692 Chổi tiên quét sạch sân đơn, nào ai gây oán gây hờn cho ai.
693 Trước đợi mai, mai không đợi trước, sao chẳng nhớ lời giao ước thuở xưa.
694 Làm trai trong cõi nắng mưa, bảy mươi mấy mặt trải xưa đặng nào.
695 Người đời khác thể như bèo, đến khi nước lụt bèo trèo trên cây.
696 Tưởng là mai trước lại vầy, hay đâu mai trước một ngày một xa.
697 Cả kêu ở Vạn-thủy-hà, từ từ chén ngọc kẻo mà lâm chung.
698 Chuối non dú ép chát ngầm, trai tơ đòi vợ khóc thầm thâu đêm.
699 Nước ròng chảy xuống Nam-vang, cả na chín chục tao mầy ăn chung,
700 Hát thanh đây hát với cùng, đó mà hát tục đây dùng đồ đi.
701 Nhứt nhựt bất kiến như tam ngoạt hề, một ngày chẳng thấy cũng tề ba thu.
702 Biển cạn láng khô ghe anh vô không đặng, anh gởi lời về thăm mẹ viếng em.
703 Xin cho thấy mặt nhau liền, thấy thì khỏe mạnh thuốc tiên không bằng.
704 Muốn lên mà hỏi chị hằng, căn duyên đã bén dùng dằng tại đâu.
705 Thương nhau chẳng biết làm sao, đổ nước vào dĩa làm ao trầm mình.
706 Từ nầy giã quán bánh canh, giã trầu hai ngọn giã anh hai lòng.
707 Vì chàng thiếp chịu long đong, phải chi mình thiếp cho xong một bề.
708 Cùng nhau biển hẹn non thề, ở sao cho đặng trọn bề hiếu trung.
709 Công anh bứt choại bện đặng, cha mẹ nói rằng xấu tuổi em ôi.
710 Đất xấu nắn chẳng nên nồi, dầu anh có vợ thì tôi có chồng.
711 Gió đông nồm chiều hôm thổi lại, cá lỡ chiều lầm hại đôi ta.
712 Tôi tăm biết trẻ hay già, tai nghe tiếng hát giọng đà có con.
713 Thầy em anh chọc kèo buồn, vợ anh trên nguồn trướng phủ màn che.
714 Em về thăm kiểng viếng quê, anh gởi lời về thăm mẹ viếng cha.

715 Quân tử lân la đuổi ra cũng tệ, têm ba miêng trầu làm lễ tông đưa.
716 Anh ôi cờ bạc anh chừa, rượu cho anh uông rượu mua anh đừng.
717 Thảm thiêt thương đoạn trường xa cách, dạ anh sầu ai mách em hay.
718 Từ rày anh dặn nàng hay, sông sâu chớ lội đò đầy chớ đưa.
719 Sông sâu ai lội làm chi, đò đầy ai chở mà đi đò đầy.
720 Trách ai sao khéo đặt bày, không nhưng chi có chuyện nầy trò kia.
721 Từ xa bạn ngọc đên nay, nghĩa nhơn thầm thầm một ngày một xa.
722 Thương người người chẳng thương ta, muôi kia đổ biển mặn mà có nơi.
723 Lên voi túc một tiêng còi, thương con nhớ vợ lịnh đòi phải đi.
724 Việc quan anh phải ra đi, tử sanh tại mạng quản gì thân anh.
725 Anh đi lưu thú Bắc-thành, bỏ em khô héo như nhành tử bi.
726 Bảo đừng nghe tiêng thị phi, thì chung giữ vẹn một nghì sắt son.
727 Đô bày biêt miêng chi ngon, gà lộn trái vải cu con ra ràng.
728 Đêm khuya thiêp mới hỏi chàng, ông tổ nào troàn mới chuộng cũ vong.
729 Cây cao anh dứt nửa chừng, oán căn oán nợ xin đừng oán em.
730 Giã ơn em anh lui kịp nước, đạo cang thường chẳng trước thì sau.
731 Đôi ta ăn một trái cau, giàu cha giàu mẹ ăn sau bóng đèn.
732 Người đồn cha mẹ anh hiền, cắn cơm không bể cắn tiền bể hai.
733 Cha mẹ ôi sinh tôi là gái, biêt bao giờ trả ngãi mẹ cha.
734 Lạy mẹ cha con đà lỗi đạo, biêt bao giờ trả thảo mẹ cha.
735 Than rằng là đạo mẹ cha, con trai con gái cũng là một thương.
736 Chuột kêu chút chít trong rương, anh đi cho khéo động giường mẹ hay.
737 Rộng đồng mặc sức chim bay, thây em mủ mĩ châu mày anh thương.
738 Giã quí nương đông phương hà xứ thị, phụ mẫu song toàn huinh đệ thiểu đa.
739 Bây giờ hiệp mặt đôi ta, biêt dâu rồi nữa chẳng là chiêm bao.
740 Trăng già độc địa làm sao, cầm dây chẳng lựa buộc vào tự nhiên.
741 Bậu đừng ăn nói dảo điên, cái áo bậu bận cũng tiền anh cho.
742 Ngồi buồn lượm đá san hô, gắn hòn non bộ ao hồ mà chơi.
743 Trăng trăng nước nước trời trời, người đời chẳng thây thây trời với sao.
744 Chúa xuân còn ở vườn đào, ong qua bướm lại biêt bao nhiêu lần.
745 Nói xa đây đã biêt gần, lựa là đó phải ân cần hỏi han.
746 Thiêp trao lông nhím cho chàng, chàng trao cho thợ bịt vàng đơm bông ; đơm bông rồi lại đơm hoa, đơm con bướm bạc xinh đà quá xinh.
747 Một mai ai đứng minh sinh, ai phò giá triệu ai rinh quan tài.
748 Minh sinh đã có con trai, giá triệu con gái quan tài nàng dâu.
749 Đô bày biêt biển bao sâu, biêt sông mây ngả biêt cầu mây nơi.

750 Năm tiền một khứa cá buôi, cũng mua cho đặng đãi người khách sang.
751 Tay cầm chiếc chiếu trải ngang, miệng chào ông đội Nam-vang mới về.
752 Bấy lâu cách trở sơn khê, tưởng anh đã được vinh huê với đời.
753 Em đương vút nếp xôi xôi, nghe anh có vợ bồi hồi ruột gan.
754 Thiếp như con én lạc đàn, thấy cung mà sợ phải phàn mây cung.
755 Rạng đông súng nổ kiểng đổ trống thùng, lòng qua thương bậu khôn cùng bậu ôi.
756 Tai nghe em bậu chồng hồi, cũng bằng anh uống một nồi nhơn sâm.
757 Nhơn sâm mắt lắm anh ôi, tiền đâu mà uống một nồi nhơn sâm.
758 Mấy ai ở đặng hảo tâm, nắng hanh giúp nón mưa dầm giúp tơi.
759 Từ rầy giã bạn bạn ôi, chiều bạn bạn ngồi trầu bạn bạn ăn.
760 Chiều chiều mây phủ Ải-vân, chim kêu Bàn-thạch muôn phần héo don.
761 Quả đào tiên ruột mắt vỏ còn, buông lời hỏi bạn đường mòn ai đi.
762 Rèn lòng vàng đá tri tri, một ngày cũng gọi tương tri với chàng.
763 Gió đưa liễu yêu mai hoảng, liễu yêu mặc liễu mai hoảng mặc mai.
764 Cửa song loan im im còn gài, mưa sa gió tạt, tạt ngoài mái hiên.
765 Chữ rằng: phú quí tại thiên, vì ai nên nỗi bạn hiền gian nan.
766 Người đời ai khỏi gian nan, gian nan có thuở thanh nhàn có khi.
767 Rượu lưu ly chơn quì tay rót, cha mẹ uống rồi dời gót theo anh.
768 Tới đây lạt miệng thèm chanh, ở nhà cũng có cam sành chín cây.
769 Giăng tay đón bạn truông mây, thương ai mà bỏ ngãi đây cho đành.
770 Thà tôi bận rách bận rưới, để cho cha mẹ tôi bận lành, cám thương cha mẹ sanh thành tôi ra.
771 Cửa song loan anh khoan mở đã, phụ mẫu em rày cẩn khóa niêm phuông.
772 Ngó lên hai ngã ngọn nguồn, thấy lời bạn thốt lụy tuôn hai hàng.
773 Rủi tay xán bể ve vàng, tội đà đáng tội xin chàng thứ dung.
774 Huê sao thơm lạ thơm lùng, thơm cây thơm rễ người trồng cũng thơm.
775 Gối rơm theo phận gối rơm, ai cho dưới thấp mà chờm lên cao.
776 Vấn tay vói chẳng tới cao, tiếc ôi là tiếc bông đào nở tươi.
777 Séo kêu công múa nghê cười, vượn đờn thẳnh thót rùa bơi thỏ quì.
778 Mưa sa ngọn cỏ ly bì, đồng hồ nhặt thúc từ qui kêu sầu.
779 Sụt sùi gió nữ mưa sầu, nỗi thương chi xiết nỗi sầu lại vương.
780 Tới đây phân rẽ đôi đường, đó lui lăng hạnh, cô hương đây về.
781 Phụng với loan hai đường phân rẽ, anh với nàng chẳng lẽ phân nhau.
782 Bậu với qua như tuyết liễu đông đào, sớm chơi vườn hạnh tối vào phòng loan.
783 Làm chi lăng líu hỡi chàng, trước chị sau vợ ngỡ ngàng khó kêu.
784 Chữ rằng: bằng hữu chi giao, tâm tình bậu ở lảng xao anh buồn.
785 Khi mưa khi nắng luông tuồng, người buồn lại gặp cảnh buồn khá thương.

786 Trồng hường bẻ lá che hường, nắng mưa che đậy cho hường đơm bông.
787 Đêm khuya anh ngồi dựa khoang bòng, sương sa gió lạnh chạnh lòng nhớ em.
788 Giận em anh đánh năm bảy tấm ván bòng, nộ bất cập lượng đánh rồi lại thương.
789 Cây da trước miễu cây da tàn, bao nhiêu lá rụng thương nàng bấy nhiêu
790 Lan huệ sầu ai cho nên lan huệ héo, lan huệ sầu chồng trong héo ngoài tươi.
791 Mỗi năm mỗi thắp đèn trời, cầu cho cha mẹ sống đời với con.
792 Người còn thì của cũng còn, miễn là nhân ngãi vuông tròn thì thôi.
793 Ví dầu kết chẳng đặng đôi, làm thơ trái bưởi thả trôi sông nầy.
794 Bao giờ cho đặng sum vầy, ngãi nhân thăm thẳm một ngày một xa.
795 Biểu đừng nghi bảy ngờ ba, không tin bậu hỏi kẻ xa người gần.
796 Bậu đừng trách ái hờn ân, đạo chồng ngãi vợ chẳng gần thì thôi.
797 Ví dầu chẳng đặng làm đôi, dền sau ta sẽ làm sui một nhà.
798 Có xa tại bậu nên xa, anh em cha mẹ ở nhà còn thương.
799 Biển cạn lòng anh không cạn, non núi kia mòn nghĩa bạn chớ vong.
800 Một mai bóng xế cội tùng, mũ rơm ai đội, áo thùng ai mang.
801 Còn chi vô trướng ra màn, ngãi nhơn rày đã hai đàng phân ly.
802 Đi ngang nhà má tay tôi xá chơn tôi quì, lòng thương con má sá gì thân tôi.
803 Nghĩ nào mà lại tuôn rơi, thắp nhang mà vái ông Trời định phân.
804 Phải gần năm ngoái đã gần, năm nay có tưởng mười phần cũng không.
805 Nên thì một vợ một chồng, một niu cơm tấm một dùm mắm nêm.
806 Đò đưa một chuyến năm tiền, ớ cô bán lụa xuống thuyền tôi đưa.
807 Ngãi nhân chi nữa bây chừ, có đôi khác thể bùa trừ ngãi nhân.
808 Cửa quyền con bướm liệng lăng xăng, biểu đừng dọn dực mà trăng xa đèn.
809 Tiếc thay nước đã đánh phèn, mà cho bùn lại nhuồm lên mấy lần.
810 Phải duyên Ngô Việt cũng gần, trái duyên Tần Tàn dầu gần cũng xa.
811 Đó với đây như cây tạo hóa, đó ra về đây khá lòng thương.
812 Nắng lên cho héo lá lang, cho đáng kiếp chàng phụ rãy ân xưa.
813 Bảo đừng sầu muộn tương tư, để về thưa lại mẫu từ sẽ hay.
814 Em về thưa lại mẹ hay, cho đành rồi sẽ sính bày lễ nghi.
815 Việc chi mà bắt em thề, cầm dao lá liễu dựa kề tóc mai.
816 Con cá không ăn câu thiệt là con cá dại, câu anh cầm câu ngãi câu nhân.
817 Chim kêu ải bắc non Tần, nửa thương cha mẹ nửa phần thương em.
818 Khi cày thì chẳng thấy chim, dền khi lúa chín chim tìm tới ăn.
819 Muối mặn ba năm còn mặn, gừng cay chín tháng còn cay, bậu với qua ai nầy đều hay, đèn treo giữa gió biết day đàng nào.
820 Chữ rằng : họa phước vô môn, tìm giàu thì dễ tìm khôn khó tìm.

821 Lưới thưa mà bủa cá kìm, lòng qua thương bậu bậu tìm nơi nao.
822 Tưởng khi đòng liễu tây đào, khi ra vườn hạnh khi vào phòng loan.
823 Bây giờ dôi ngả sàm thương, chiếu chăn chích mác thiếp chàng xa nhau.
824 Quản bao Tô-võ chăn trừu, ba nam oán đề tiền cừu chi nguôi.
825 Cực lòng thiếp lắm chàng ôi ! Biết rằng lên ngược xuống xuôi đàng nào.
826 Thương em tam tứ núi anh cũng theo, thất bát giang anh cũng lội, thập nhị đèo anh cũng sang.
827 Vì ai cho thiếp vỏ vàng, vì ai tư lự hoa tàn nhụy phai.
828 Thân em khác thể hoa lài, hỡi người quân tử thương ai mà gầy.
829 Thôi tưởng gió lại nhớ mây, phụng hoàng mây thuở ấp cây ngô đồng.
830 Cầm vàng mà lội qua sông, vàng trôi không tiếc tiếc chồng thuở xưa.
831 Tới đây thủ phiện đưa đò, trước đưa quan khách sau dò ý em.
832 Bước ra cho khỏi sàn lầu, không ham phú qui không cầu giàu sang.
833 Thuở đêm thanh chạnh lòng nhớ bạn, cám thương người hoạn nạn xiết bao.
834 Ra về lụy ứa thâm bâu, nỗi thương chưa xiết nỗi sầu lại vương.
835 Ví dầu xa cách dôi phương, trăm năm cũng nhớ lời vàng tỏ phân.
836 Thấy em nhỏ thó lại có duyên ngầm, anh phải lòng thầm ba bốn tháng nay.
837 Chừng nào cho được bắt tay, gối luông một gối dạ nầy mới ưng.
838 Trời ôi ai đánh trời gầm, mây mưa đứt đoạn tư bề âm can.
839 Cơ trời dâu bể đá đoan, tơ duyên vấn vỏi thiệp chàng xa nhau
840 Hộ hôn điền thổ vạn cổ chi thù, ớ bậu ôi, vui sướng chi bậu hỏng hớn hỡ, cơ hội nầy ngàn thuở không nguôi.
841 Đêm khuya chong ngọn đèn ngồi, bâng khuâng nhớ bạn bồi hồi lá gan.
842 Sóng xao mặc sóng dưới thoàn, một ngày vắng bạn ăn vàng không ngon.
843 Đường đi cát nhỏ cỏ mòn, mấy lời hưu cựu, bậu còn nhớ quên.
844 Thà anh thọ tử ông Lưu-huyền, chẳng thà anh thọ nhục con Điêu-thiền thất danh.
845 Nghiêng tai xéo đỏ bỏ nhỏ xéo xanh, bậu nghe ai dỗ ai giành bậu xiêu.
846 Đêm khuya ôm lấy cọc chèo, sương sa gió lạnh vận nghèo anh phải đi.
847 Để em bay nhảy cho kịp thì, đây anh khác thể bông quì hứng sương.
848 Anh buồn cỡi ngựa buông cương, thấy con bạn cũ tình thương cạn rồi.
849 Giậm chơn ba tiếng kêu trời, cớ sao con bạn ngọc đổi dời hai phang.
850 Đờn kêu tích tịch tình tang, ai đem công chúa lên hang mà về.
851 Đàng xa mượn ngựa mà đi, xin cho tốt tuổi luận chi xa đàng.
852 Mưa sa lác đác chảy xuống cát dằm dằm, thấy em lao khổ anh mủi lòng nhớ thươg.

853 Đàng đi cách mấy dặm trường, hỏi em đã kêt cang thường đâu chưa.
854 Cây da cũ bên đò xưa, bây giờ con bóng đương trưa, buông lời hỏi bạn kén lừa nữa thôi.
855 Đêm khuya ra đứng giữa trời, giơ tay anh ngoắt nguyệt, nguyệt dời phương nao.
856 Biển đông sóng dợn ba đào, ngãi nhân khác thể sóng nhào biển đông.
857 Bậu coi con sư tử ngồi giữ cái lư đồng, dầu bậu chính chuyên cho lắm, không chồng cũng hư.
858 Đêm khuya ngồi dựa thảo lư, gởi thân phận thiếp nên hư tại chàng.
859 Bây lâu cách mặt con bạn vàng, bây giờ gặp mặt ngỡ ngàng khó phân.
860 Ngọc sa xuống biển ngọc trầm, anh thất ngôn một tiếng không cầm đặng em.
861 Dập diều lá gió ngành chim, sớm đưa Tòng-ngọc, tối tìm Trường-khanh.
862 Con chim quyên lựa nhánh lựa nhành, gái khôn lựa chồn trai lành em gởi thân.
863 Nói ra tủi hổ muôn phần, bốn mùa đông lạnh chẳng gần hơi em.
864 Bậu đừng ỷ sắc khoe mình, thương hổ nhiều kẻ hữu tình anh chẳng mê.
865 Gió đưa bụi chúi sau hè, anh ham vợ bé bỏ bè con thơ.
866 Cái miễu linh thiên có bốn cây cột kiếng kiếng, rui tre mè trắc, đôi đứa ta trúc trắc, cắt tóc thề nguyền, lời thề nước biếc non xanh, nhện giăng sóng dợn, sao đành bỏ nhau.
867 Thầy em hân hân má đào, thanh tân mày liễu, dạ nào anh chẳng thương.
868 Chim khôn chẳng phụ cây tàn, gái khôn chớ thấy cơ hàn mà vong.
869 Một vũng nước trong, một dòng nước đục, một trăm người tục, một chục người thanh, biết đâu tâm phúc gởi mình, mua tơ thêu lấy tượng Bình-nguyên-quân.
870 Nước không chưn sao gọi rằng nước đứng, chén của người sao gọi chén chung.
871 Cây khô tưới nước cũng khô, vận nghèo đi tới xứ mô cũng nghèo.
872 Cỏ mọc thềm giêng cheo leo, lâm chung có bậu hiềm nghèo có qua.
873 Dầu thì công chúa, vai mang cốt mẹ, tay dắc cha già, gặp mặt em nước mắt nhỏ sa, anh lấy vạt áo dà anh chậm, điệu cang thường ngàn dặm chẳng quên.
874 Tàu lui khỏi vịnh em thọ bịnh dau liền, chẳng tin anh hỏi hết xóm diềng mà coi.
875 Giơ tay anh hứng sương trời, rửa làm sao sạch những lời thị phi.
876 Mạc đạo xà vô giác, thành long giả vị tri, bậu chê anh quân tử lỡ thì, anh tỉ như con cá ở cạn, chờ khi hóa rồng.
877 Từ rày em bậu chớ trông, thuyền anh ra cửa như rồng lên mây.

878 Hỏi thăm chuyện vãn ai bày, ngãi nhơn thẩm thẩm một ngày một xa.
879 Sơn cách thủy cách, tâm lòng em không cách, đường xa dặm xa, nhân ngãi em không xa, đi đâu anh cũng ghé nhà, trước thăm phụ mẫu sau là viếng em.
880 Chim đại bản bay ngang Chợ-đệm, thức ông Lưu-bị, bản luận chiêm bao.
881 Thân em như thể trái đào, anh ôi anh muốn chưng quả tử bản nào anh chưng.
882 Xấu dao cắt chẳng mỏng gừng, xấu người mai ước cầm chừng đôi ta.
883 Chim bay về núi Điện-bà, phân chồng rẽ vợ ai mà chẳng thương.
884 Chừng nào thủy nọ xa gương, đừng chào anh nữa, tình thương cạn rồi.
885 Ngó lên Nước-xoáy ngùi ngùi, nhớ ông Cao-tổ vua tôi một lòng.
886 Đâu đâu cũng có anh hùng, xin em giữ vẹn chữ tùng thì thôi.
887 Lão măng cây héo nảy chồi, vợ mang chín tháng đủ thôi mười ngày.
888 Chim quyên láo liêng đường cây, tình thâm ngãi trượng mấy ngày lại xa.
889 Nước mắt nhỏ sa, anh lấy cái áo dà anh chậm, điệu cang thường ngàn dặm anh phải theo.
890 Đường trường nước chảy như reo, thương em chẳng nệ mái chèo ngược xuôi.
891 Ngọn cờ phất ngọn lau cũng phất, nồi đồng sôi nồi đất cũng sôi, bậu với qua duyên nợ rã rời, tới lui chi nữa đứng ngồi uổng công.
892 Bậu ở bên đông, bậu lấy chồng bên bắc, ớ em ôi! Em không nhớ thuở anh cầm ngọn dao sắc, anh cắt năm bảy cái lát gừng, anh bỏ vào thang thuốc bắc, anh sắc chén rưỡi còn bảy phân, tay anh đỡ lưng, miệng anh vái tổ, nguyện cho em uống vào, bịnh dủ mười phân.
883 Bước lên lưng ngựa dằm dằm, anh thấy em khác ý hôm rằm đến nay.
894 Đường dài mới biết ngựa hay, bây giờ mới rõ con bạn dày trí khôn.
895 Nhứt ngôn trúng vạn ngôn dụng, nhứt ngôn bất trúng, vạn sự bất thành, bậu với qua như bát cơm nguội chan canh, có xa thì chớ soạn sành chuyện anh.
896 Nhứt ngôn trúng, vạn ngôn dụng, nhứt ngôn bất trúng, vạn sự bất thành, gió đua tàu chuối tanh bành, bậu ôm duyên bậu bán, tứ diện thành đều hay.
897 Mặt giao mặt đó dây hai mặt, tay bắt tay dây đó hai tay, phải chi anh biết chắc em rày, đường đi thiên sơn vạn thủy, mấy mươi ngày anh cũng phải đi.
898 Con thỏ giỡn lân, lân quì trực thị, ai ở bạc tình thì bị mũi tên.
899 Bắc nam rày chẳng thuận tình, bảo em kết ngãi cho thành tâm thân.
900 Bất tham sanh hề vô húy tử, anh có hoang dàng em giữ hiếu trung.

901 Nhơn tham tài tắc tử, điểu tham thực tắc vong, ai hay bậu ở hai lòng, dụ anh tới chôn loan phòng hại anh.
902 Thà tôi chịu chết trên nhành, chẳng thả bỏ bạn sao đành bạn ôi.
903 Công bất thành, danh bất toại, nàng ôi! Dứt dây bà nguyệt, ỷ thôi rồi tình thương.
904 Chim loan chim én chim phụng chim nhàn, ba bốn con bay thẳng một dàng, bỏ con tước rũ, đậu cây liễu ủ, cây tùng tàn, mai sau anh có thác xuống suối vàng, hồn khôn anh dật dựa, bên nàng anh chơi.
905 Đêm khuya hoài vọng đợi chờ, bạn loan dứt nghĩa bao giờ không hay.
906 Trời cao đất thấp, anh dện tam cấp, anh lập cửu trùng đài, vận hư trời khiến, anh lập hoài cũng hư.
907 Nhứt nhựt bất kiên như tam ngoạt hề, bấy lâu những tưởng bạn về với anh.
908 Nhứt nhựt bất kiên như tam ngoạt hề, thăm em một chút anh phải trở về, sợ e trăng lặn tư bề người dưng.
909 Gan teo ruột thắt chín từng, em ôi! em náu nương phụ mẫu cám chừng đợi anh.
910 Tới đây cụm liễu giao nhành, hỏi em kết ngỡi có thành hay không.
911 Ký mã phùng Bá-lạc, đại bàn điểu ngộ lang phong, anh muốn chơi cho biết chốn dục trong, dầu mà anh có làm nơi tử địa, tấm lòng anh cũng ưng.
912 Cha mẹ biểu ưng em dừng mới phải, em ôi! Em nỡ lòng nào, bạc ngãi với anh.
913 Trống điểm canh thâu trên lầu nhặt thúc, rượu một bầu hồng cúc giải khuây.
914 Chim lạc bầy tìm cây nó ẩn, tớ lạc thầy, thơ thẩn vào ra.
915 Linh đinh vịt lội giang hà, nói cho tốt lớp bạc đà trong tay.
916 Một mai bóng xế trăng lài, không ai gìn giữ trong ngoài cho em.
917 Đèn đâu cao bằng đèn Châu-đốc, đất nào dốc bằng đất Nam-vang, một tiếng anh than dôi hàng lụy nhỏ, em có chút mẹ già, biết bỏ cho ai.
918 Nghinh hôn giá thú bất khả luận tài, trăm năm chẳng hiệp duơn hài, anh nằm lăn xuống bệ, anh lạy dài ông tơ.
919 Ba bốn năm tầm tượng rách, tôi cũng còn thờ, lòng em thương ai biết, dạ em chờ ai hay.
920 Cực khổ anh anh cũng là trai, ngặt em là gái, hành hài tấm thân.
021 Ngộ kỳ thời dục báo quân ân, thầy nàng muốn kết châu trần nàng ôi!
922 Bấy lâu bậu cấn mẫn cái vườn đào, tình xưa ngỡi cựu, bậu có nhớ chút nào hay không.
923 Bậu với qua tình mặn ngãi nồng, siêu nước sôi chớ quạt, kẻo gió lồng anh phải che.

924 Sóng dợn bẻ tre con hứ sè đuôi phụng, em có xa anh rồi, cũng để bụng thương anh.
925 Đồng hồ vội trở sang canh, sá chi một chút duyên lành, anh than hết tiếng, con bạn đành chẳng trao.
926 Nguyện cùng dưới thấp trên cao, đón con bạn cũ mà trao trâm vàng.
927 Tay cầm nhành bứa lụy ứa hai hàng, xuân xanh anh chẳng gặp, huê tàn gặp em.
928 Trăm năm côt rụi xương tàn, anh có đầu thai kiếp khác, dạ anh cũng còn nhớ em.
929 Em chẳng lo côt rụi xương tàn, tiền nhựt em xảnh xẹ, hậu đoản rã thây.
930 Vai mang kiểu khâu tay giàu sợi dây dài, nặng né anh không em tiếc, anh tiếc tài con ngựa hay.
931 Một nhành tre năm ba nhành tráy, sáu bảy nhành gai, thương em anh chẳng dám đoái hoài, chờ cho bát nước lên đài sẽ hay.
932 Còn chi nay thiếp mai chàng, ghe anh lui khỏi bên, bậu lăng loàn biết đâu.
933 Gối luôn chẳng đặng giao đầu, trai thương bát ngát gái sầu bơ ngơ.
934 Câu vàng lưỡi bạc nhợ tơ, câu thì câu vậy cá chờ có nơi.
935 Vợ lớn đánh vợ nhỏ, chạy ra cửa ngỏ, ngóng cổ kêu trời, ớ anh ôi! nhứt phu lưỡng phụ, ở đời đặng đâu.
936 Anh hùng trường trải chín châu, tới đây làm lụy phải đầu nhà ngươi.
937 Huê tàn nhụy rữa còn tươi, để trong quả bắc, chờ người phương xa.
938 Sớm dào tối mận lân la, trước là trăng gió sau ra đá vàng.
939 Tay ôm cái mền gấm, tay nắm cái gối vàng, bước vô phòng loan, riêng than với bậu, đành chẳng đành đừng lậu tiếng ra.
940 Đừng tin cái bụng đờn bà, chỉ treo gươm tuệ, nó sáng lòa tợ châu.
941 Tay bưng dĩa muối tay bợ trảng rau, thì chung như nhứt, sang giàu mặc ai.
942 Áo vắt vai di đâu hăm hở, em đã có chồng rồi mất cỡ lêu lêu.
943 Áo vắt vai anh đi dạo ruộng, anh có vợ rồi chẳng chuộng bậu đâu.
944 Ai làm con cá bống đi tu, con cá thu nó khóc, con cá lóc nó rầu, phải chi ngoài biển có cầu, em ra em vớt cái đoạn sầu cho anh.
945 Chỉ xanh chỉ trắng có lộn một sợi chỉ vàng, dầu em có thêu phụng vẽ hoàng, thân anh như chiếc dò dọc, đua nàng sớm khuya.
946 Con chim quyên nó lót ổ dưới đìa, dầu ai có vặn khóa bẻ chìa, đôi đứa ta mới ngộ, đừng lìa mới hay.
947 Bao giờ loan phụng hiệp vầy, thì anh mới đặng giải khuây cơn sầu.
948 Người rầu thì kiểng cũng rầu, người rầu kiểng có vui đâu bao giờ.
949 Muốn chồng thiếp dể chồng cho, thiếp là quân tử thiếp lo chi chồng.
950 Một cây tùng, năm bảy con thỏ bạch nó leo chung, biết làm sao đặng chung cùng với nhau.

951 Nhứt thương, nhị nhớ, tam sầu, giã như ông Lưu-bị qua cầu Khổng-miêng.
952 Hột châu rớt xuống dĩa nghiên, vui cười chúng bạn, sầu riêng một mình.
953 Em sầu còn chỗ thở than, anh sầu khác thể nhang tàn đêm khuya.
954 Trách ai ăn giầy bỏ bìa, làm cho bạn ngọc cách lìa đôi phang.
955 Thấy nàng anh cũng muôn thương, sợ e nhứt mã lưỡng cương khó cầm.
956 Bước vô vén sáo hỏi thầm, cớ sao em rơi lụy ướt dầm gối loan.
957 Nương theo chéo áo bạn vàng, dầu sanh dầu tử mình nàng mà thôi.
958 Qua than với bậu hết lời, đừng tham núi ngọc đổi dời non tiên.
959 Đêm khuya trăng đã nằm nghiêng, vẳng nghe chó sủa, trống liền điểm tư.
960 Công Dã-trường thường ngày xe cát, sóng ba đào ai xét công cho.
961 Tiếng anh nho sĩ học trò; thầy sông thì lội không dò cạn sâu.
962 Nực cười con bướm có râu, thấy hoa hăm hở châu đầu bắt hoa.
963 Đói lòng ăn trái khổ qua, nuốt vô thì đắng nhả ra bạn cười.
964 Ví dầu tình bậu muốn thôi, bậu phân cho phải đôi lời bậu ra.
965 Một tiếng em than hai hàng lụy nhỏ, em có mẹ già biết bỏ cho ai.
966 Kể từ bạn với trước mai, càng sâu nghĩa bể càng dài tình sông.
967 Em nói với anh anh như rựa chặt xuống đất, như Phật chất vào lòng, hoạn nạn tương cứu, sanh tử bất ly, bây giờ em đặng chữ vu qui, em đặng nơi quyền quí, em nghĩ gì tới anh.
968 Vái ông tơ đôi ba chầu hát, khẩn bà nguyệt năm bảy đêm kinh, xuôi cho đôi đứa tôi thuận một tâm tình, dầu ăn hột muối, nằm đình cũng ưng.
969 Thiên sanh nhơn hà nhơn vô lộc, địa sanh thảo hà thảo vô căn, không hơn cũng kiếm cho bằng, có đâu thua sút bạn hòng cười chê.
970 Nước trong xanh chảy quanh hang dê, tiếng anh học trò, mưu kế anh đâu.
971 Đố ai nhảy xuống ao sâu, mà đo miệng cá uốn câu cho vừa.
972 Thay thương thay! Sức mạnh chở lửa, ngựa xe trâu ruộng dà thừa công phu.
973 Phụ mẫu tồn bất khả viễn du, tọa mật thất như thông cù, cách mặt em một tháng bằng ba thu, lòng anh mong vịnh chữ: *hà chu hảo cừu.*
974 Đã đành cắt tóc đi tu, một ngày cửa Phật mười thu cõi trần.
975 Thân em buôn bán tảo tần, lòng anh sao nỡ từ trần xuất gia.
976 Tại mẹ cha dứt tình tơ nguyệt, khuyên em đừng chực tiết uổng công.
977 Nơi thương cha mẹ biểu vong, nơi chẳng bằng lòng cha mẹ biểu ưng.
978 Bần cư náo thị vô nhân đáo, phú tại lâm sơn hữu viễn thân, bấy lâu nay em không biểu, anh cũng lại gần, bây giờ em sa cơ thất vận, em biểu mấy lần anh cũng không vô.

979 Muôn chồng đây dể chồng cho, đây là thục nữ chẳng lo chi chồng.
980 Trăm năm trăm tuổi may rủi một chồng, dầu ai có thêu phụng, vẽ rồng mặc ai.
981 Già tỉnh say dò lòng thục nữ, giả khách qua đàng thử dạ quí nương.
982 Không chồng đi dọc đi ngang, có chồng thì cứ một đàng mà đi.
983 Mình xanh tay đỏ nút chỉ, cơm lương với muối sống thì là may.
984 Cùng nhau vã tiếng một ngày, ngãi nhân thầm thầm cũng tày ba thu.
985 Tích xưa dầu đề sờ sờ, giữ trâu đọc sách, cầm cờ chăn dê.
986 Bấy lâu cách lựu xa lê, biết làm sao đặng trọn bề ái ân.
987 Tới đây khác xã lạ làng, thói quê anh cũng lạ, xin nàng khá thương.
988 Cơm Phiêu-mẫu gối Trần-đoàn, ngửa nghiêng song phụng, nhẹ nhàng nương luông.
989 Chỉ kim tương cha mẹ không thương, dứt đạo cang thường, anh cam bụng chịu, thôi buông áo anh ra về, em bận bịu làm chi.
990 Dạo chơi bàn thạch thanh nhàn, họa may có gặp con bạn vàng thuở xưa.
991 Bên dò xưa con bóng đương trưa, buông lời hỏi bạn kén lừa nữa thôi.
992 Thang cao nhiều nức khó trèo, dem nhau tới chôn biềm nghèo bỏ nhau.
993 Đèn ai leo lét trên lầu, hay là đèn bà Quắc-mụ tụng kinh cầu cho Mã-đăng-luông.
994 Yêm em bôn dải lòng thòng, dải xanh dải đỏ, dải trắng dải vàng, cái sổ của chàng một trăm ba mươi sáu đoạn, một đoạn bên nây một đoạn bên kia, ví dầu trời đất phân chia, đôi ta như khóa với chìa đừng rơi.
995 Áo vải quao lựa sào mà vắt, tuy xấu mặt lòng lựa mặt gởi thân.
996 Tấm giấy vàng đề hàng chữ thọ, rước em về hai họ chứng minh.
997 Mục bất kiến nhĩ anh cũng tàng văn, thấy em có nghĩa mấy trăng anh cũng chờ.
998 Dốc một lòng lấy chồng hay chữ, để ra vào kinh sử mà nghe.
999 Muôn cho ông cống ông nghè, thiếu chi nhiêu học kết bè mà chơi.
1000 Từ khi rẽ một phang trời, dạ hằng khẩn khẩn nhớ lời minh sơn.
1001 Trăm năm nhơn nghĩa vẹn toàn, tử sinh tạc dạ đá vàng nào phai.
1002 Bao giờ sum hiệp trước mai, lòng nguyền kết tóc lâu dài trăm năm.
1003 Đạo hằng tình ngỡi chí tâm, làm sao cho đặng ngọc cầm liền tay.
1004 Bao giờ thuyền trở lái day, cờ về tay phất đẹp mày nở gan.
1005 Một mình đã luận lại bàn, chạnh lòng thương nhớ bạn vàng cố tri.
1006 Bao đành tử biệt sanh ly, ven trời góc biển thị phi không tường.
1007 Ai làm cách trở sâm sương, ai làm rời rã oan ương dường nầy.
1008 Buồn trông ngọn gió vói mây, tương tư ai giải cho khuây buổi nào.
1009 Đua chen thu cúc xuân đào, lựu phun lửa hạ mai chào gió đông.
1010 Chữ rằng: vân tổ tầm tông, cháu con nỡ bỏ cha ông chẳng màng.
1011 Đánh cờ nước bí khôn toan, dầu anh khéo lượng trăm bàn cũng thua.

THƠ GỞI CHO LÀNG PHƯỚC-TỤY (BA-RỊA)

Thiên-quan minh mi, điều ngữ hoa hương; hóa nhựt thơ trường, dân khang vật phụ.
Ngựa Hồ nghe gió bấc nghiêng tai; chim Việt hướng nhành nam làm ổ.
Làm người ai chẳng có lòng thương cội mến nhành; xử thế ai không dạ tư hương hoài thổ.
Nhớ lớp cũ xưa lặn lội trong đất Đồng-nai; khai hoang vu, ghe đoạn gian nan.
Thương đời tiền bối tiềm tàng vào miền Bà-rịa; phá rừng bụi, trăm bề lao khổ.
Qui dân lập ấp, lần hồi sán tạo qui mô; vỡ ruộng đắp bờ, thỉnh thoản gầy nên thổ võ.
Kẻ sau người trước kể có mấy đời; măng mọc tre tàn, phỏng dư muôn hộ.
Hể là: ăn trái nhớ kẻ trồng cây; qua cầu nỡ quên ơn tê độ.
Nền nếp trước đã lập thành; phận sự sau đâu dám phụ.
Ông cha ta di quyết tôn mưu; con cháu tớ khắc thằng tổ võ.
Nay ta đặng về xứ sở; trước viếng bà con sau thăm phần mộ.
Thấy anh em sáu bảy tuần dư, đồng hưởng thiên niên; hỏi lớp trước tám chín mươi ngoài, đã về cõi thọ.
Nơi quán khách, kẻ qua người lại; sánh đường bóng xế nhành dâu.
Nẻo âm dương kẻ mất người còn; chi khác ngựa qua cửa sổ.
Mảng bổn hương tiếp rước bỉ bàng; cảm chức việc vầy vui hớn hở.
Nghĩa xưa sau càng đượm càng nồng; tình sâu cạn nửa thương nửa nhớ.
Nghĩ lúc quan binh thất thủ, những máng nghi nhau một câu *quí tổng binh lương*; thiết nhà-hỏa mà nỡ hại dân đen.
Tưởng cơn hiệu lệnh bất minh, cũng vì câu nệ mấy chữ *ám thông tiêu tức*; nghiêm phủ việt mà giết đành con đỏ.
Khôn khổ thay! giặc trước mặt, không chước đuổi xua; thương hại ê! con trong nhà, lại đem lòng ghét bỏ.
Vẫn dân Bà-rịa ở chốn quê mùa, chưa hề thấy mặt người Tây;
Nào phải ở đâu mối giặc, theo đâu quân giặc mà chết cho đáng số.
Hồn vô cô kêu thấu tới trời; máu vô tội tràn ra khắp chổ.
Vua quan ghét đạo, bày cực hình mà trảm thảo trừ căn; Trời đất háo sanh, làm phép nhiệm, đạo càng thêm tỏ.
Kể chi xiết những sự hàm oan; nói cho hết việc càng thêm tủi hổ.
Cơn bát loạn cũng có kẻ mủi lòng, thiết thiết cứu con có đạo, liều thân gia nào sợ phép quan;
Lúc tao loàn cũng có người trở mặt, hầm-hầm cướp của Da-tô, đoạt sự nghiệp chẳng chừa tấc cỏ.

Đạo trời phước thiện họa dâm, làm lành miễn được thỉ chung, tích ác sao cho bến đỗ.
Trâu chốc cật, thấy ác bay qua liền né; chim phải dàn, nhìn khúc mộc cũng còn kinh sợ.
Nhưng vậy, đâu đâu cũng là đất Thuấn, Nghiêu; đâu đâu cũng là dân Thang, Võ.
Nhơn ngày hỉ-hạ, cả làng sum hiệp, chẳng nhắc chi những sự đã qua;
Mượn lúc thừa bình, bôn biển vầy vui, lại màng chi việc cũ.
Dụng nhơn chẳng luận giáo lương; làm việc chớ làm bỉ thử.
Vậy mới rằng mộc bổn thủy nguyên; vậy mới gọi nhơn sanh hồ tổ.
Việc xóm làng cho trên thuận dưới hòa; bề cháu con phải ân-cần dạy dỗ.
Lập trường học cho biết lễ nghi; đọc thi thơ ngõ thông kiêm cổ.
Thứ cơ phong thuần tục mĩ, nhi vi lễ nghĩa chi bang; thả bất phụ ngã sơ tâm đinh ninh chiếu cố.

Phụ quấc âm thi nhứt thủ.

Cánh bèo lưu lạc thuở còn xuân;
Về đến quê hương rất đổi mầng,
Hiệp mặt ba con lòng phới phở.
Viếng nơi phần mộ dạ bâng khuâng,
Nhà mình xấu tốt mình yêu chuộng;
Quán cũ xa gần dám dể dàng.
Thăm tạ hương thôn trong lớn nhỏ;
Chung cùng tiếp đãi lễ ân cần.

P. C. D. P. S.

